

IN PAG. A 2-A:
• ACTUALITATEA
PENTRU TINERET

- Reflex.
- Viitoare apariții la Editura „Univers”.
- Cercurile elevilor din municipiul Tr. Severin
- Aproape 5 minute cu Virgil Ogașanu.
- Moda — într-un nou sediu.
- Curier.

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, NR. 6419

6 PAGINI — 30 BANI

MARȚI 6 IANUARIE 1970

IN PAG. A 4-A:
• LITERATURA DE AVENTURI
IN ACTUALITATE
• CRONICA FILMULUI
IN PAG. A 5-A:
• VACANȚA, CONCEDIUL ȘI DUMINICILE
DE SCURT: B. T. T. '70

La Uzina de utilaj chimic „Grivița Roșie”

PRIND CONTUR PRIMELE
MESAJE ADRESATE
ȘANTIERELOR

Pentru Uzina de utilaj chimic „Grivița Roșie” din Capitală, a cărei producție este destinată să înzestreze noile obiective economice, să contribuie la reutilizarea și modernizarea celor existente, să participe la lărgirea exportului în anul 1970, reprezintă perioada în care sarcinile de plan ce-i revin, cunosc o creștere de aproape 50 de milioane lei față de realizările anului precedent.

Întreprinderile industriale din județul Brașov au început activitatea în noul an, sub auspiciile unui puternic avânt.

În ziua de 5 ianuarie, ca urmare a activității ritmice desfășurate în toate sectoarele de producție, de pe banda de montaj a uzinelor din Brașov au coborât 124 automobile.

Întreprinderile au început producția pentru fabricarea în serie a noilor tipuri de tractoare de 40 C.P. destinate legumiculturii și viticulturii.

Fabrica de ciment „Temeșia” din Brașov care a lucrat fără întrerupere, încă din primele clipe ale noului an, a realizat zilnic, peste prevederile planului, 20 tone de clincher.

SUCCESSE LA ZI

- 124 de autocamioane coborite de pe banda de montaj
• Demaraj bun la Uzinele „23 August”
• 331 tone coals metalurgic peste prevederi

„Am început anul 1970 în condiții bune”, a declarat inginerul Mircea Drăguliu, șeful secției „calde” a marilor uzine buceurestene „23 August”. Afirmăția sa sintetizează, între altele, realizarea, în primele patru zile ale anului, a peste 200 tone de lingouri în sectorul oțelăriei, din cele 15.000 tone planificate pe întregul an.

Siderurgistii combinatului din Hunedoara au imprimat din primele zile ale anului, un ritm intens de lucru care să asigure, în 1970, o producție de 3 milioane tone de oțel în condițiile obținerii unei eficiențe economice mult sporite.

Colectivul uzinelor buceurestene „Republica”, unde savoiile de metal încăncăscut, curg continuu, a preluat din mers lucrul din prima secundă a noului an. După cinci zile, în fruntea întrecerii pe anul 1970 se află metalurgistii de laminorul de 3 toli. Aici au fost produse circa 500 tone de țevi pentru instalații și construcții, cu circa 4 tone mai mult față de graficul stabilit.

Uzinele „Grivița Roșie”. Jerbele de scintile ale aparatului de sudură tăind metalul marceaza debutul pozitiei n. 70. Foto: O. PLECAN

REDUCEREA CONSUMULUI DE METAL IN DIALOGUL CERCETARE-PRODUCȚIE
PENTRU REDUCEREA, IN CONSTRUCTII, CU MINIMUM 15 LA SUTĂ A CONSUMULUI DE METAL, CERCETAREA A PUS LA PUNCT TEHNOLOGIILE

ȘTAFETA A TRECUT ACUM LA PROIECTANȚI

Reducerea consumurilor materiale constituie în orice ramură industrială o preocupare capitală a proiectanților și tehnologilor. Evident că unul din materialele cele mai utilizate fiind metalul, reducerea consumului său trebuie să constituie o preocupare permanentă pentru muncitorii și tehnicienii din construcția de mașini, construcțiile industriale și civile, metalurgie ș.a.

Sub plăcile monolite de beton ale construcțiilor moderne se ascunde o uriasă rețea de bare și plase din oțel, scheletul de rezistență, element de suplețe și elasticitate în masa grea și brută a cimentului devenit zid. Până unde se poate reduce consumul de metal în acest domeniu, fără a periclită siguranța construcției? Dar, după attea perfecționări se mai poate obține o reducere? Da! Posibilitățile sînt încă foarte mari — ne-au răspuns specialiștii. Conferențiarul universitar Nicolae Juncan, șeful catedrei de construcții metalice din Institutul politehnic — Cluj, a schițat pentru cititorii noștri esența celor patru metode utilizate în acest scop.

MUNCA — A DOUA NATURĂ UMANĂ ȘI PE EDUCATORI, CINE-I... EDUCĂ? (II)

de IONEL HRISTEA

parte, cea mai mare parte, vor avea de-a face cu una din cele 700 de specialități de acest fel. Se cunosc ele? Adeseori, nici măcar ca... nume! Dar conștinții, celelalte fiind rezerve tehnicienilor și celor cu studii superioare. Așadar, dintre sutele de mii de absolvenți anuali ai liceelor și școlilor generale, o mare parte, cea mai mare parte, vor avea de-a face cu una din cele 700 de specialități de acest fel. Se cunosc ele? Adeseori, nici măcar ca... nume! Dar conștinții, celelalte fiind rezerve tehnicienilor și celor cu studii superioare. Așadar, dintre sutele de mii de absolvenți anuali ai liceelor și școlilor generale, o mare parte, cea mai mare parte, vor avea de-a face cu una din cele 700 de specialități de acest fel. Se cunosc ele? Adeseori, nici măcar ca... nume! Dar conștinții, celelalte fiind rezerve tehnicienilor și celor cu studii superioare.

Românul s-a născut poet?

Românul s-a născut poet? Nu numai, dar ce conțea? El scrie. Inutil să mai precizăm ce: versuri, desigur! Bune sau proaste, de „notație” sau de „idel”, clasice sau moderne... totu-1 să așterni ceva pe hîrtie. „Cei vechi” scriau și ei poezie — romantică, simbolistă ș.a.m.d. Probabil că de-ala s-au și „prăfuit”. El nu-și puteau îngădui să știe ce este poezia. Noi, mai originali, facem... poezie de cenaclu. Definiția se impune, așadar, de la sine: poezie este cînd citim în cenaclu. Și citim într-una. Cîndva, oricine dispunea de niște sentimente „juste”, simțea nevoia să și le exprime în versuri. După dispariția gazetelor de stradă, autorii acestor sentimente au migrat către cenacluri. Cenaclurile, însă, nu erau (multe nu sînt nici acum) constituite în jurul unei personalități. Consecință? Cei talentați nu primeau un spațiu real. De altfel, cine să li-l acorde? Și cu ce autoritate? Cei fără „har” fie că erau analizați cu un zel demn de o cauză mai bună, fie că erau contestați de oamenii fără un prestigiu marcat. Cîntăcrit nu credea, deci, în opinia celui care-l „executa”. Și persevera. Cîte un „mal trimiteți” distrat îl transforma în abonat permanent al „pozei redacțiilor”. Ajuns aici, nimic nu-l mai descuraja. Dacă își amintea bine, în perioada debutului lui Nichita Stănescu, redacțiile revistelor „Tînărul scriitor”, „Scrișul bănățean”, apoi „Luceafărul” ș.a., erau asediați cu dovezile flagrante de mediocritate ale lui Florin Tene-Drăgășani. După mai bine de zece ani, Florin Tene scrie cu frenezie, scrie cu disperare, scrie oricum, dar, mai bine decît atunci, tot nu scrie. Între timp, unele reviste au dispărut, altele și-au schimbat denumirea. Singura permanentă a rămas numele lui Florin Tene! Evident, tot la „Poza redacției”. Nu-și face, deci, niște recompense acordate nontalentelor care abandonează cît mai curînd un drum deschis, în cazul lor, către neant? Sau către atențutul la timpul celorlalți?

Desigur, situații de genul celui de mai sus nu se pot generaliza. Dar, din păcate, nici singulariză. Cenaclurilor noastre le cam lipsește mentorii. Am asistat, zilele trecute, la una din sesiunile cenaclului „Lovinescu” al Casei de Cultură din sectorul 6. Conducător, Aurel Goci, student în anul al treilea la Filologie, Tînăr, altfel, informat, dar, uneori, lipsit de tactul care să convingă, fără a irita. Cînd cineva afirmă textual și senin că „poesia mare, de pildă a lui Homer, trebuie să vehiculeze versuri cu

NICOLAE BALTAG (Continuare în pag. a IV-a)

TINERII DIN FINTINELE AU HOTĂRIT: LOCUL NOSTRU ESTE AICI, IN COOPERATIVA AGRICOLĂ

Fintinele... O localitate la marginea Cîmpiei Burnasului. Școală cu clase încăpătoare, cămin cultural într-o clădire modernă, case noi, „pădure” de antene de radio și televizoare, magazin prin care s-au desfășurat anul trecut mărfuri în valoare de peste un milion lei. O bună-năstare ce se impune atenției de la primul contact cu realitățile acestei comune. Și tot de la început descifrezi și sursa care a stat și stă la baza vieții prospere de aici: cooperativa agricolă de producție.

1969, privit prin prisma producțiilor, este considerat, la Fintinele, anul cel mai bun din activitatea cooperativei. Cu un an înainte, 1968 era definit anul cel mai bun; cu doi ani în urmă 1967 era cel lăudat ș.a.m.d. Transierim o parte din producțiile medii obținute: 2.648 kg grâu, 4.134 kg porumb, 1.895 kg floarea-soarelui, 10 vagoane de carne valorificată la stat, peste 6 milioane lei venituri și 30 de lei valoarea zilei-muncă.

Evident acum, la început de an, oamenii își stabilesc și pașii următori pentru atingerea unor realizări superioare. Ne-a convins de acest lucru și adunarea generală a organizației U.T.C. în care cei 200 de tineri din sat au analizat contribuția fiecăruia la obținerea rezultatelor cuprinse în bilanțul anului 1969 și au stabilit planul de acțiuni — parte integrantă a complexului de măsuri stabilite de către organizația de partid și consiliul de conducere — în vederea dezvoltării unității din care fac parte pe coordonatele stabilite de Congresul al X-lea și recenta planară a partidului. Discuțiile au zăbovit mai puțin asupra rezultatelor bune obținute, insistînd, cu deosebire, pe resursele neexploitate în producție.

Să derulăm, împreună filmul acestei adunări pe care îl veți putea urmări în pagina a treia.

Montarea celei mai mari instalații de exhaustare

In cadrul Fabricii de ciment „Victoria socialistă” din Turda a fost montată cea mai mare instalație de exhaustare din industria noastră de ciment. Concepția și proiectată de un grup de specialiști, condus de inginerul Ștefan Borza, instalația a fost realizată cu concursul unor mari întreprinderi ca uzinele „Vulcan”, „23 August”, Atelierele centrale „9 Mai” din București și altele. Numai axul rotor cîntărește peste 6 tone și a fost forjat la o presă de 2.000 tone. Exhaustorul de la Turda este telecomandat și depășește cu peste 40.000 metri cubi pe oră debitul celor mai mari instalații de acest fel existente în prezent în țară. Punerea sa în funcție va contribui direct la creșterea capacității de producție a cuptoarelor, la mărirea randamentului electrofiltrelor și reducerea consumului de gaz metan pe tona de clincher.

Prima parte a apărut în numărul de ieri.

IMPONDERABILITATE

La ora aceasta de început de an, oamenii părăsesc să fi reîntrați în natură nu numai cu pasul și bastonul de turist, dar chiar cu obișnuințele, cu felul de a gândi, de a reacționa. Era splendida amiază de 3 ianuarie, era o pornire simplă, oamenii dezobișnuiți de 72 de ore să muncească aveau în ei ceva copilăresc, neînțeles. În mîntea lor se făuriseră deja alte stereotipuri, liposite de complexitate, un fel de jocuri perpetue, fără conștinții, bazate pe cel mai arbitrar neprevăzut. Pe potecile abrupte dintre Sinaia și Poiana Stînii nu exista necunoscut care să nu se salute cu celălalt necunoscut. Dintr-o vechie imposibil de oprit, trecătorii se avertizau neîntrebați asupra ghidajului traseului luncos, lăudau zăpada sau pur și simplu se acostau fără motiv. Toată lumea fotografia peisaje, lucru ce elibera și mai mult mîntea de obligațiile ei obișnuite, lăștind totul pe seama memoriei chimice. Soți ambițioși se agățau pe marginea abruptului pentru a prinde pe picuț, alături de chipul soților, panoramele cele mai îndepărtate ale Bucegilor. Se încingeau lupte cu zăpada între trecători care nu se mai văzuseră nicodată. Schiorii și inși cu săniuțe se aventurau fără a pași nimic pe potecile cele mai impracticabile. Totul semăna cu una din acele tapiserii naive descrind Geneza și în care personaje devenite, în lipsa efortului, stîngace se angrenează între ele într-un joc fără gravitație, fără logică, animat doar de marea bucurie a descoperirii unei lumi noi.

Tar, la rîndul lui, muntele nu știa cum să intre mai desăvîrșit în rîndul oamenilor. Vîntul încetase, temperatura încetase parcă

ROMULUS RUSAN (Continuare în pag. a V-a)

U.T.C. CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ

Tov. MARIUS COJOCARU, prim-secretar al Comitetului județean Mehedini al U.T.C., ne vorbește despre:

CERCURILE ELEVILOR DIN MUNICIPIUL TR. SEVERIN

— În ultima vreme se vorbește tot mai mult despre orientarea profesională a tinerilor. După cum am fost informați, Comitetul județean Mehedini al U.T.C. a inițiat o serie interesantă de acțiuni care vin în întâmpinarea acestor necesități.

— Începând de la 1 decembrie 1969, în liceele teoretice, atât în școlile profesionale din municipiul Tr. Severin au fost inițiate de către comitetul județean U.T.C. și inspectoratul școlar județean, la nivel de oraș, o serie de cercuri care să dezvolte și să valorifice aptitudinile, să îmbogățască cunoștințele tinerilor participanți.

— Care sînt aceste cercuri? — În prezent funcționează 12 cercuri pentru elevi. Cele mai solicitate sînt cercurile de mecanică auto (care beneficiază de o bună bază materială; cea a școlii profesionale auto) și cel de radio-transmisiuni de pe lângă Casa pionierului.

— În afara acestora, de un larg interes se bucură și cercurile cu profil artistic, dramatic, muzical și coregrafic. Intenționăm ca acestea din urmă să devină principalele nucleu pentru alcătuirea unui ansamblu artistic al tineretului.

— Pentru că foarte mulți elevi din diverse licee au fost prezenți pe șantierul arheologic (Cura Văii Orșova, Tr. Severin) am organizat, împreună cu Muzeul județean, un cerc de istorie-arheologie. Și unde puteam fi mai mimerite decât aici, la Tr. Severin, cercurile de navigație, construcții navale și de hidrotehnică? Colaborarea cu organizațiile U.T.C. și conducerea șantierului naval și cea a Șantierului marelui sistem de la „Porțile de Fier” este de bun augur pentru buna funcționare a lor. Ședințele respective, cu o foarte largă și bine aleasă tematică, vor fi urmate de vizite de studii la Porțile de Fier. Am mai putea aminti cercurile de pictură, de limbă franceză și un cerc special pentru fete — cercul de mamei.

— Cîți elevi frecventează aceste cercuri? — Decamdată, peste 200. Spun „decamdată” deoarece ele rămîn deschise tuturor elevilor. Încă de la prima ședință am constatat prezența multora neînșeriți.

— Decamdată, peste 200. Spun „decamdată” deoarece ele rămîn deschise tuturor elevilor. Încă de la prima ședință am constatat prezența multora neînșeriți.

VASILE RĂVESCU DE LA SANSCRITĂ LA JAPONEZĂ

Dorim să învățăm limba imnului vedice sau puțin mai complicata limbă a ideogramelor japoneze? Nimic mai simplu. Facultatea de limbi române, clasice și orientale, urmînd o frumoasă tradiție care s-a materializat cu aproape un deceniu în urmă, a facilitat organizarea unor cursuri facultative de limbă japoneză, care sînt, în sine, un excelent instrument de lucru pentru filologi, și nu numai pentru ei.

— Cursurile de sanscrită susținute de lectorul Traian Costa reunește o serie de studenți interesați în adîncirea studiului comparativ al limbilor orientale cît și de satisfacția lecturilor în original a operelor care au păstrat și pe marea noastră clasă. În cadrul acordurilor culturale internaționale cu un an în urmă prof. Vidyasager (India) și-a început un curs de limbă hindî care din acest an are două grupe de începători și avansați. De asemenea, aria geografică a limbilor rare s-a îmbogățit în acest an cu studiul a trei limbi africane de mare circulație sustinute de asistenta Iulia Marian: hausa, suahili și amhară (ultima reprezentînd limba oficială a statului etiopian). Anul acesta își continuă cursul de armeană clasică asistenta universitară Francisca Bălteșanu, alături de alte premiere lingvistice: persoana (predată de asist. univ. Viorel Bageanu), japoneza (predată de asist. univ. Liviu Petrina) și lituaniana (predată de prof. univ. dr. Cleonora Poghir).

— Cursul de japoneză s-a bucurat de o frumoasă primire din partea studenților filologi, dar nu a exclusiv și participarea unor studenți de la facultăți cu profil politologic. Despre utilitatea și semnificația acestor cursuri ne-a vorbit prof. univ. dr. Cleonora Poghir, prodecan al Facultății de limbi române, clasice și orientale, șeful catedrei de limbi orientale — „Acesta sînt limbile facultative servesc în primul rînd la adîncirea specializării studiului filologic al limbilor orientale cît și la o înțelegere a perspectivei în filologia clasi-

Ieri, au început cursurile universitare. O privire indiscretă în amfiteatru, cea a fotoreporterului EMIL COJOCARU, a surprins pe toată lumea atentă, luînd note. Sîmne bune anul are...

Reportaj de BUZUNAR MODA — într-un nou sediu

La intersecția dintre Calea Victoriei și str. Eforie se ridică, prinziind tot mai precis contur, o construcție care, în anul 1971, cînd va fi terminată, va avea înfățișarea unui bloc monolit, din beton și sticlă, cu șapte etaje, înbinînd, într-o compoziție arhitectonică foarte modernă, eleganța și simplitatea liniilor și a formelor. Este viitorul sediul al „Casei de modă” București, cea mai mare de acest gen din țară, destinată realizării și prezentării, la un nivel superior de execuție și într-o linie de creație proprie, a unei game complete vestimentare.

Pe lângă Casa de modă propriu-zisă, avînd magazin de comenzi și vizare, cabine de pro-

ba, două săli de prezentare a modei și una de proiectii, atelier de lucru și servicii administrative, vor mai funcționa aici un magazin și o expoziție de artizanat, un bar, precum și o unitate de cosmetică pentru femei.

„Casa de modă” va îmbrăca din cap pînă-n picioare — ne asigură Ștefan Mihai, președintele actualii cooperative „Casa de modă” București. Începînd cu lucrurile de gât și terminînd cu unice, pentru toate genurile de confecții și anexeze lor (încălțăminte, tricouri, lenjerie, marochinării s.a.m.d.) în ce privește realizarea fluxului tehnologic (norme și spații de producție, ventilație, iluminat etc.), acestea vor fi ca și spațiile pentru public, superioare, prin multe aspecte, chiar și unor case de returnare mondială, ca de pildă, „Dior”. Luate în ansamblu, atît noile condiții cît și experiența acumulată de „operatorii” noștri vor putea ridica producția Casei la nivelul unor adevărați „creații”, asimilate realizărilor de artă.

Asadar, o dată cu noul sediu, moda noastră va căpăta și o nouă dimensiune.

ELENA POPA A. ȘERBAN

CURIER TAPARDEL FLOAREA — Videol, județul Teleorman

Oficiul de pensii din Roșiori de Vede a procedat legal atunci cînd a sîstat plata pensiei de urmas, venință fiului de, din momentul încadrării sale ca ucenic la locul de muncă în Uzina „Vulcan”. Pensia de urmas se acordă celor care au veniturile realizate în întreprindere.

APOSTOL DOBRE, Iasi. La plecarea in armata, cadrele didactice nu pot cere in stiintific compensarea in bani a concediului de odihna neefectuat pentru luna lucrata in anul incadrării. Este o excepție de la regula generală stabilită de lege, care se justifică prin faptul că acestora nu li se desface contractul de muncă, ei fiind încadrați — după satisfacerea serviciului militar — pe aceleași posturi și în același loc de muncă. Concediul de odihna rîstînt urmează să se efectueze de cei aflați în astfel de situații după terminarea armatei, pentru fiecare lună lucrată anterior încadrării revenind 5 zile de concediu.

de odihna neefectuat pentru luna lucrata in anul incadrării. Este o excepție de la regula generală stabilită de lege, care se justifică prin faptul că acestora nu li se desface contractul de muncă, ei fiind încadrați — după satisfacerea serviciului militar — pe aceleași posturi și în același loc de muncă. Concediul de odihna rîstînt urmează să se efectueze de cei aflați în astfel de situații după terminarea armatei, pentru fiecare lună lucrată anterior încadrării revenind 5 zile de concediu.

de odihna neefectuat pentru luna lucrata in anul incadrării. Este o excepție de la regula generală stabilită de lege, care se justifică prin faptul că acestora nu li se desface contractul de muncă, ei fiind încadrați — după satisfacerea serviciului militar — pe aceleași posturi și în același loc de muncă. Concediul de odihna rîstînt urmează să se efectueze de cei aflați în astfel de situații după terminarea armatei, pentru fiecare lună lucrată anterior încadrării revenind 5 zile de concediu.

de odihna neefectuat pentru luna lucrata in anul incadrării. Este o excepție de la regula generală stabilită de lege, care se justifică prin faptul că acestora nu li se desface contractul de muncă, ei fiind încadrați — după satisfacerea serviciului militar — pe aceleași posturi și în același loc de muncă. Concediul de odihna rîstînt urmează să se efectueze de cei aflați în astfel de situații după terminarea armatei, pentru fiecare lună lucrată anterior încadrării revenind 5 zile de concediu.

CADRAN STIINTEVIC

IN CURS DE ELABORARE INTIA HARTĂ A SUBSTANTELOR MINERALE UTILE DIN ROMANIA

Specialiști din cadrul Institutului geologic din București realizează prima hartă a substanțelor minerale utile aflate în subsolul țării noastre.

Proiectată la scara 1:200.000 ea prezintă — pentru substanțele solide — o clasificare pe mai multe trepte (provincie, subprovincie, zonă, district, câmp), a teritoriului țării, în funcție de natura proceselor de formare a zăcămintelor și de natura substanțelor.

Importanța hărții rezultă nu numai din sistematizarea unui mare număr de procese geologice, dar și de pe întreg teritoriul țării, ci și din caracterul de prognoză, obținut prin marcare treptată de probabilitate în ceea ce privește existența zăcămintelor. Elaborarea hărții a început cu acele teritorii care prezintă un interes deosebit din punct de vedere minier, cum sînt munții Apuseni și munții Poiana Ruscă — principalele regiuni cu zăcămintele hidrocarburi și ferose din zona nordică a țării.

ELENA POPA A. ȘERBAN

GURDER

de odihna neefectuat pentru luna lucrata in anul incadrării. Este o excepție de la regula generală stabilită de lege, care se justifică prin faptul că acestora nu li se desface contractul de muncă, ei fiind încadrați — după satisfacerea serviciului militar — pe aceleași posturi și în același loc de muncă. Concediul de odihna rîstînt urmează să se efectueze de cei aflați în astfel de situații după terminarea armatei, pentru fiecare lună lucrată anterior încadrării revenind 5 zile de concediu.

de odihna neefectuat pentru luna lucrata in anul incadrării. Este o excepție de la regula generală stabilită de lege, care se justifică prin faptul că acestora nu li se desface contractul de muncă, ei fiind încadrați — după satisfacerea serviciului militar — pe aceleași posturi și în același loc de muncă. Concediul de odihna rîstînt urmează să se efectueze de cei aflați în astfel de situații după terminarea armatei, pentru fiecare lună lucrată anterior încadrării revenind 5 zile de concediu.

de odihna neefectuat pentru luna lucrata in anul incadrării. Este o excepție de la regula generală stabilită de lege, care se justifică prin faptul că acestora nu li se desface contractul de muncă, ei fiind încadrați — după satisfacerea serviciului militar — pe aceleași posturi și în același loc de muncă. Concediul de odihna rîstînt urmează să se efectueze de cei aflați în astfel de situații după terminarea armatei, pentru fiecare lună lucrată anterior încadrării revenind 5 zile de concediu.

de odihna neefectuat pentru luna lucrata in anul incadrării. Este o excepție de la regula generală stabilită de lege, care se justifică prin faptul că acestora nu li se desface contractul de muncă, ei fiind încadrați — după satisfacerea serviciului militar — pe aceleași posturi și în același loc de muncă. Concediul de odihna rîstînt urmează să se efectueze de cei aflați în astfel de situații după terminarea armatei, pentru fiecare lună lucrată anterior încadrării revenind 5 zile de concediu.

de odihna neefectuat pentru luna lucrata in anul incadrării. Este o excepție de la regula generală stabilită de lege, care se justifică prin faptul că acestora nu li se desface contractul de muncă, ei fiind încadrați — după satisfacerea serviciului militar — pe aceleași posturi și în același loc de muncă. Concediul de odihna rîstînt urmează să se efectueze de cei aflați în astfel de situații după terminarea armatei, pentru fiecare lună lucrată anterior încadrării revenind 5 zile de concediu.

de odihna neefectuat pentru luna lucrata in anul incadrării. Este o excepție de la regula generală stabilită de lege, care se justifică prin faptul că acestora nu li se desface contractul de muncă, ei fiind încadrați — după satisfacerea serviciului militar — pe aceleași posturi și în același loc de muncă. Concediul de odihna rîstînt urmează să se efectueze de cei aflați în astfel de situații după terminarea armatei, pentru fiecare lună lucrată anterior încadrării revenind 5 zile de concediu.

de odihna neefectuat pentru luna lucrata in anul incadrării. Este o excepție de la regula generală stabilită de lege, care se justifică prin faptul că acestora nu li se desface contractul de muncă, ei fiind încadrați — după satisfacerea serviciului militar — pe aceleași posturi și în același loc de muncă. Concediul de odihna rîstînt urmează să se efectueze de cei aflați în astfel de situații după terminarea armatei, pentru fiecare lună lucrată anterior încadrării revenind 5 zile de concediu.

FRUMOS...

...cu precădere ar fi să ne sosească vestea că dintr-o urărită care se vor fi aprit mai deunăzi cu Plugusorul și pe la casa strungarului Nicolae Pășărică din Birlad, n-a lipsit ceata de tineri tovarăși de muncă ai gazdei, condusă de Ștefan Miron, organizatorul U.T.C. din secția strungărie a Fabricii „Rulmentul”. Dar de unde și pînă unde „frumos cu precădere”? Din ceea ce strungarul Pășărică și pușii săi s-au mutat nu de multă vreme în casa nouă, un cuib frumos și tratat de a căruia zidire nu sînt străini tinerii amintii mai sus. Atunci cînd, cu vreo cîteva luni în urmă, strungarul Pășărică a rămas cu ai săi fără adăpost din pricina unei calamități naturale — și cînd omul se gîndea cîtă vreme încă va mai fi nevoit să se folosească de locuința provizorie pusă la nădărmă de urbe cum s-a putut; și cînd, deci, era mai bîntuit de grija încorporării unei case noi, treabă ce nu poate fi făcută, după cum se știe, cît ai bate din palme — iată că s-a trezit cu Ștefan Miron și alți vreo 20 de tînci (printre

care : B. Aurel, M. Apetroaie, T. Dinică, V. Burlacu, P. Manea) că i se adună nădejde și-i spun: „Mai să-ți facem casă... Și poate n-o să mă credeți, dar eu făcut-o. Așa, de bună voie și nesiliț de nimeni, s-au transformat din strungari și mecanici și lăcătuși în cărămizari și dulgheri și zidari și s-au împărțit în schimburi de zi și de noapte — după cum aveam timp liber — și nu s-au lăsat pînă nu și-au văzut zăvărușul mai în vîrstă țesit din neacaz și cu un acoperiș cu luma deasupra capului, bun să înfrunze și ploaia și viscolul și să odăpstească și potecurile de dîrbori. De aceea zic: tare frumos ar fi fost să aflăm că de Anul Nou, cînd sub pridvorul casei celei noi au rîsunat pentru prima dată glasuri de urători, dintre ele n-au lipsit glasurile meșterilor care cu mistria și tesla-n mînă lucraseră la ridicarea aceluia pridvor... În gîndul acesta îl îndrăpînă către Miron și ceata sa ca pe o urare — înțel firzic, dar pornit din suflet — ca în anul nou, și în cei mulți ce vor urma, să le fie viața frumoasă și fierbinte precum li-i nîima.

D. INSU

Virgil OGĂȘANU despre: TEATRUL CONTEMPORAN, FILM ȘI... VISE

— Ați început să evoluți și pe platourile cinematografice; o nouă pasiune? — Pasiunea mea rămîne teatrul. Mîi place însă să fac film și cred că m-am putea atasa mai mult în viitor de cea de-a șaptea artă.

— Ce vă oferă filmul în comparație cu teatrul? — În primul rînd, însoamnă, marele public, în timp ce teatrul oferă, în special, posibilitatea confruntării cu un anumit public, mai difuz, cel amator de artă.

— Rezultă cumva că teatrul e mai aproape de artă decît filmul? — Nu tocmai, atît filmul cît și teatrul pot fi, atunci cînd sînt de valoare. „A fel de aproape de artă”, pot suscita în acest sens măsură emoția artistică și reflecția. Am convingerea însă că, privind scena, spectatorul este animat de un sentiment mai profund, mai direct, al „străinii” al „vieții”, decît privind ecranul. Pe acesta din urmă, viața, oamenii (actorii) nu evoluează direct, nu respiră alături de public, ci trăiesc de fapt, undeva, departe, dincolo de pereții sălii. Cred că această idee „fizică”, a distanței actorului de film față de spectator, aparent banală, conținea enorm.

— Ce ne puteți spune despre ultimele dumneavoastră apariții în scenă și pe ecran? Ce proiecte de viitor și ce „vise” în legătură cu teatrul aveți? — Sînt lucruri — inclusiv spectacole, evident — care mîi nemulțumesc. De pildă, „Priveste înapoi cu mine” a fost un spectacol slab, lipsit de coeziune și unitate. Același lucru îl pot spune și despre unele filme românești incluse în cele care au fost prezent și eu. Consider totuși că un film ca „Rătăcosul adolescent” a marcat un progres al cinematografului românesc, pe linia ilustrației relațiilor directe, dintre bărbat și femeie, în condițiile vieții moderne. Recent, am încheiat filmările la „Doi domni fără umbrelă”, deși privind ecranul pot spune că în cursul acestei stagiuni voi apărea pe scena Teatrului

rect, nu respiră alături de public, ci trăiesc de fapt, undeva, departe, dincolo de pereții sălii. Cred că această idee „fizică”, a distanței actorului de film față de spectator, aparent banală, conținea enorm.

— Ce ne puteți spune despre ultimele dumneavoastră apariții în scenă și pe ecran? Ce proiecte de viitor și ce „vise” în legătură cu teatrul aveți? — Sînt lucruri — inclusiv spectacole, evident — care mîi nemulțumesc. De pildă, „Priveste înapoi cu mine” a fost un spectacol slab, lipsit de coeziune și unitate. Același lucru îl pot spune și despre unele filme românești incluse în cele care au fost prezent și eu. Consider totuși că un film ca „Rătăcosul adolescent” a marcat un progres al cinematografului românesc, pe linia ilustrației relațiilor directe, dintre bărbat și femeie, în condițiile vieții moderne. Recent, am încheiat filmările la „Doi domni fără umbrelă”, deși privind ecranul pot spune că în cursul acestei stagiuni voi apărea pe scena Teatrului

mare, dar lucrările executate au contribuit la rezolvarea unor probleme editat gospodărești. Drumurile sînt acum mai bune, nivelul unor șosele a fost ridicat, noua clădire a școlii din satul Bărcănești este gata să-și primească școlarii. (TACHE VASILACHE).

„FOLCLORIȘTI” ȘI „MENESTRELI” ÎN CONȘIENȚĂ. Din inițiativa Consiliului A.S. al Universității din Ilimboara, au luat ființă, în cadrul catedrei de folclor, două formații artistice studențești, demne de tot interesul.

Este vorba de un ansamblu folcloric denumit „Banatul” și de un ansamblu coral de muzică clasică (gen „Madrigal”) a cărui denumire va fi, după toate probabilitățile, „Menestrelii”. Au început chiar repetițiile sub conducerea artistică a lectorului universitar Gabriel Măndescu, (Catedra de folclor), Ansamblu folcloric, alcătuit dintr-un grup vocal, țara și echipă de dansuri, își propune o cultivare și o valorificare a tradițiilor bănărene. Materialul necesar va fi furnizat de Catedra de folclor în colaborare cu cea de muzică, ale Universității.

Cel de al doilea ansamblu, condus de chiar directorul Filarmicilor de Stat din Timișoara, Nicolae Diodor, va fi „corul academic” al Universității, urmînd să interpreteze o serie de fragmente din opere muzicale clasice. (F. BĂLEȘTEANU).

teatre

MARȚI, 6 IANUARIE 1970

1970 EDITORIAL

Viitoare apariții la Editura „Univers”

O incursiune în literatura diferitelor popoare împreună cu tov. DUMITRU MAZILU, redactor șef al Editurii „Univers” ne-a oferit perspectiva unui bogat program pentru acest an.

— Orientat în principiu după criteriile de valoare mai ferme care asigură o prezență echilibrată a operelor clasice mai vechi și contemporani majoritatea în același timp o consonanță mai adîncă între acestea și gustul cititorilor programul de apariții al editurii noastre pe anul 1970 cuprinde un număr de 175 de titluri. Alături de seriile și colecțiile inițiate anul trecut vom publica o colecție nouă „Thalia” care va cuprinde lucrări dramatice de mare circulație din toată istoria teatrului.

— Vă rugăm să ne prezentați principalele apariții. — Din literatura anticității aș cita apariția a două volume de antologii despre lirica și proza istorică elină.

— Proza austriacă va fi reprezentată printre altele de romanul lui J. Wasserman — „Ezel Andergast” — continuare a „Cazului Maurizius”, Fr. Werfel —

Romanul scriitorului japonez Y. Kawabata „Kyojo” distins cu premiul Nobel în 1968 — zugrăvește viața exotică a vechii capitale imperiale.

Cititorii din țara noastră vor putea face cunoștință cu mitologia vechilor populații din Noua Zeelandă în volumul „Mituri ale maorilor”, cu atmosfera flamandă în romanul lui H. Teinlock — „Omul din oglindă” sau cu tumultoasa viață marinărească din romanul „Nelinistele lui Shanti Aldia” al scriitorului spaniol P. Baroja.

— Servanții va fi prezent anul acesta în librărie — continuarea seriei de opere de E. Ehrenburg — continuarea ciclului „Oameni, ani, viață”, Gogol, Maiakovski, Paustovski, Evtuşenko vor apărea o serie de lucrări în preajma sărbătorilor centenarului nașterii lui V. I. Lenin. Este vorba de romanul lui A. Koptelev — „Se aprinde vilvataia”, nivelul lui E. Kazakievici — „Cajetul albastru”, un portret al lui Lenin în vizionarea lui Gorki, un volum din creația marilor poeți sovietici despre Lenin și în „Șrși” al volumul omagial de esuri Lenin și literatura” alcătuit de un colectiv de critici români.

— Din literatura rusă și sovietică alături de volumele lui L. Andreev, Pastolevski — continuarea seriei de opere de E. Ehrenburg — continuarea ciclului „Oameni, ani, viață”, Gogol, Maiakovski, Paustovski, Evtuşenko vor apărea o serie de lucrări în preajma sărbătorilor centenarului nașterii lui V. I. Lenin. Este vorba de romanul lui A. Koptelev — „Se aprinde vilvataia”, nivelul lui E. Kazakievici — „Cajetul albastru”, un portret al lui Lenin în vizionarea lui Gorki, un volum din creația marilor poeți sovietici despre Lenin și în „Șrși” al volumul omagial de esuri Lenin și literatura” alcătuit de un colectiv de critici români.

O serie de interesante lucrări din literatura americană printre care „Mama” de P. Buck, „Pe aripile” de M. Mitchell, „Stoicul” de Th. Dreiser — ultimul roman din „Trilogia durerii” după „Financierul” și „Titanul”, „Joia dulce” de J. Steinbeck, „Revolta de pe California” de H. Wouk, carte care a primit premiul Pulitzer, „Lumea ca meditație” de W. Stevens.

Vor apărea lucrări reprezentative din literaturile iugoslavo, bulgară, maghiară, portugheză. Olandeză, suedeză ș. a.

Opere de mare interes vor apărea și în cadrul sectorului de teorie, istorie și critică literară. Cităm cîteva titluri: „Istoria literaturii spaniole” de J. Chabbas, „Estetica și lingvistica germană” de B. Croce, „Literatura europeană și „Cultura latină” de E. Curtius, „Laocoon” de Lessing, „Păgini de critică” de Fr. Mehring, „Artele poetice ale anticității”, „Istoria criticii de artă” de L. Venturi și lucrări originale de Matei Călinescu, G. Gușu, Adrian Marino, Romul Munteanu, Edgar Papu și alții.

RADU L. ALEXANDRU

FESTIVALUL DATINILOR MARAMUREȘENE

La confluența Tisei cu Iza, peste 700 de artiști amatori s-au prins în marea horă a „Festivalului județean al dătinilor și obiceiurilor de iarnă din Maramureș”. Spectatorii au aplaudat „Ursitoarele” din Vadul Izei, distine la ultima ediție a festivalului I. L. Caragiale cu premiul I, talentatele membre ale ansamblului folcloric din Dragomirești și grupul vocal din leud, purtătoare ale titlului de laureate ale Concursului al IX-lea și „Caravaliu” — un concurs poate fi ulti? Jurul a trebuit să dezbătă îndelung problema cine va purta titlul de „Miss Maramureș 69”. Către alogrice au reprezentat cu acest prilej — Căntecul soarelui, „Solistul de iarnă”, personaje istorice și legendare din finutul Maramureșului, obiceiuri de nuntă, scene de basme. Marea sărbătoare populară a cuprins și transparența scenică a unei variante maramureșene a „Mioriței”, dansuri executate de artiștii amatori din Glod, Săpînța, Berbești și Budești, „Amatori” din Birsana — deținătorii titlului de laureati ai celui de a V-a biennale I. L. Caragiale, au prezentat fragmente din spectacolul „Balada lui Pinteza Viteazul”

— Oșii Hamza

— Oșii Hamza

— Oșii Hamza

TINERII DIN FÎNTINELE AU HOTĂRÎT:

LOCUL NOSTRU ESTE AICI, IN COOPERATIVA AGRICOLA!

1969 — ANUL CERTITUDINILOR

Expresia nu ne aparține. Am luat-o din raportul prezentat în adunare de către Dumitru Gudac, secretarul comitetului U.T.C. din cooperativa...

munca noastră în legumicultură, de pildă, tocurile pentru răsadnițele calde au fost în înțelegime confecționate de tineri, am amenajat pentru irigații aproape 11 hectare de grădini...

DUMITRU GUDAC — secretarul comitetului U.T.C. pe cooperativa agricolă: „Noi, uteciștii vom face totul ca 1970 să fie anul în care în cooperativa noastră producții record se vor obține nu numai în sistemul vegetal dar și în cel zootehnic”.

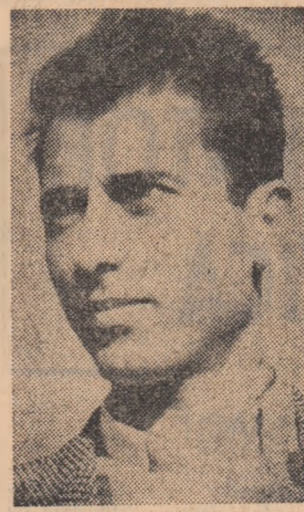
NICOLAE MARIN: „Până acum două luni am fost motorist la cooperativa agricolă. Mi-au luat însă motorul cu care lucram și l-au dat altcuiva, un neam al unui tovarăș din conducere... Eu ce era să fac? M-am angajat la cinematograful sătesc”.

PETRE CONSTANTIN, „In cooperativa agricolă am făcut doar 50 zile-muncă... Mi-au trebuit bani și m-am angajat pe o perioadă mai lungă la I.A.S. M-am reînțors în cooperativa și sint hotărît ca aici să lucrez fără întrerupere...”

ILIE MĂGURA, purtător de atelaj. „S-a zice că realizând producțiile pe care le-am cuprins acum în bilanț, nu mai avem nimic de făcut. Să nu uităm, însă, că la I.A.S.-ul vecin producțiile sint aproape duble...”

MARIN DRUGĂ — vicepreședintele cooperativei agricole de producție. „Anul trecut tinerii au făcut multe treburi bune, dar de la ei așteptăm de două ori pe atât... Ca să îndeplinesc cele două obiective ce mi le-am propus pentru 1970: sporirea producțiilor medii și creșterea nivelului de trai al cooperabililor, cam de atât efort este nevoie...”

IOAN M. MATEI, îngrijitor de animale. „Dacă ești priceput și cu dragoste de muncă poți face treabă bună în cooperativă. Anul trecut, lotul de viței îngrișiți de mine a totalizat un vagon de carne... Nu-mi concep altfel existența decît legată de viața cooperativei, de viața satului în care m-am născut”.

colțutul porumbului mai ales, nu se ajungea la pierderile care au fost? Răspunsul este formulat de inginerul agronom-șef al cooperativei, tovarășul Aurel Nistor:

— La legume am fi cîștigat o jumătate de milion, la floarea-soarelui cel puțin 50 kilograme la hectar, la porumb cam 200, la grâu cam 50 de kg. În total vreo 10 vagoane. Un calcul sumar ne conduce la un rezultat semnificativ. Valoarea zilei-muncă ar fi putut crește cu circa 5 lei în numerar...

— Dar aș fi cîștigat mult mai bine în cooperativă — spune Tudor Piele privind în continuare calculul de pe carnet — și n-aș fi rămas o vară întregă departe de familie.

— În noi, am fost puși în situația să renunțăm la o prășilă la porumb, la un stropit în vie, să prelungim cu o săptămână recoltatul grăului și cu două săptămîni stîrșul porumbului, a intervenit din nou inginerul agronom.

— Ei, parcă dacă veneam noi la lucru, în C.A.P., se putea realiza toate acestea? — a întrebât ironic cineva din sală.

(În sală rîsete și zgomote). — De ce rîdeți, i se poate întîmpla oricui, intervine tovarășul Ivănică.

— În nici un caz unui om pus pe treabă, spune vădit afectat Gheorghe Ciurea (II). Dacă toți operaiții de apendicită ar sta cite un an fără să muncească și să închipuiți ce-ar însemna! El e un leneș, asta e cuvîntul ce i se potrivește. Toată vara a pîzit oile lui taică-su pe cînd bunicul său, taică Florea Olan, a totalizat la anii săi 600 zile-muncă.

— Ce ai de spus Marinică? Crezi că atîtitudine ta față de muncă, față de cooperativă este compatibilă cu calitatea de utecișt?

— Am greșit... regret sincer. Anul acesta sint hotărît să dovedesc că sint alt om...

Optisprezece nume, nu întîmplător alese. Cei care le poartă fac parte din grupul pe care secretarul comitetului comunal U.T.C., îl numea al „plimbăreților”, al celor care cu greu se hotărîse să facă ceva. Se înțelege că organizația U.T.C. nu putea rămîne indiferentă față de aceste cazuri. Le-a discutat pe fiecare în parte, a adoptat măsurile ce se impuneau. Pentru ca aceste măsuri să-și găsească ecoul așteptat în adunare s-au făcut și...

S-au expus cifre ce vor figura ca sarcină de plan pentru 1970, citeva din direcțiile mari ale dezvoltării și profîlării cooperativei. Totul converge către ceea ce redăm, folosind acel atît de des uzitat termen: mai mult.

— Judecînd bine ceea ce înseamnă plan pentru anul acesta — 2400 kg grâu, 2500 kg orz, 3000 kg porumb boabe, 1800 kg floarea-soarelui, 100 de vagoane carne de porc și vită — sublinia tovarășul Marin Drugă, vicepreședintele al cooperativei agricole, poate fi realizat dacă adăugăm experienței ceea ce n-am putut face anul trecut. O prășilă în plus la porumb, depozitarea unor cantități suplimentare de furaje și mai ales de o mai bună calitate, amenajarea altor suprafețe pentru irigații și cultivarea lor intensivă, grăbirea recoltatului la toate culturile, intensificarea acțiunilor de selecție a animalelor, permanentizarea oamenilor în sectoarele cheie ale producției, și, cite din toate acestea nu și-ar putea găsi rezolvarea prin desfășurarea de către tineri a unor acțiuni interesante?

— Noi, tinerii, se exprima Dumitru Gudac, în numele întregii organizații, ne angajăm ca în scopul îndeplinirii prevederilor planului de producție pe 1970 să participăm la învățămîntul agro-zootehnic în tot timpul, să fim prezenți la muncă, prin acțiuni organizate, să contribuim la materializarea hotărîrilor adoptate de consiliul de conducere al cooperativei. Numărul mediu de zile calendaristice lucrate va fi de cel puțin 250; vom fertiliza 1500 de hectare, iar în perioada recoltatului, vom

— Eu cred că puteam efectua aceste lucrări numai dacă tinerii ar fi participat la muncă — a subliniat inginerul Aurel Nistor. Și am să vă dovedesc. Cite norme ai realizat într-o zi tovarășe Florea Drăgan? „Două, două și jumătate” — a venit răspunsul acestuia. Dar dumneata, tovarășă Neda Florea? „Una și jumătate, două”. Dacă luăm o medie de 2 zile-muncă efectuate într-o zi lumină și socotim la numărul de 42, adică al tinerilor care n-au participat la muncă în perioada aceea, constatăm că ziinic se puteau prăși 15—20 de hectare. În două săptămîni — adică în timpul optim — s-ar fi prășit întreaga suprafață. Nu mai două zile ar fi fost suficiente efectuării unui stropit în vie pe întreaga suprafață, cu cel puțin trei zile s-ar fi putut scurta recoltatul grăului, iar culesul porumbului cu circa 4—5. Ce am fi cîștigat? O producție suplimentară de circa o jumătate milion de lei! Așa că iată cit ne-a costat absența voastră... Pentru 1970 vom avea de îndeplinit sarcini mai mari. Sporul mediu, comparativ cu 1969 este cuprins între 15 și 20 la sută. Am însă convingerea că toate aceste obiective ce vor fi cuprinse în planul de producție vor fi îndeplinite și chiar depășite.

tră ce-i trece prin cap, vrea să plece în lume, că satul e mizerabil, cu noroi, cu praf. Eu toată vara m-am tînut de capul ei și de al părinților. O luam dimineața în cîmp și n-o lăsam să plece pînă seara, că-i fată tînră, frumoasă și trebuie să cîștige să-și facă zestre. A lucrat puțin dar cu ce i se cuvine va putea să-și cumpere mobilă de 7000.

— Lasă nene Florea că Dida n-o să plece din cooperativă. Îi asigură Tudor Voivozeanu, secretarul comitetului comunal U.T.C. La anul parcă aud că Dida Beja are numărul cel mai mare de zile lucrate, că l-a întrecut și pe Ion Matei și pe Petru Socotilă și pe Anghel Ciocan și pe Florea Drăgan, băieții cu a căror harnicie organizația noastră s-a mîndrit întotdeauna.

(Ne permitem o paranteză pentru a prezenta noi pe acești tineri: Anghel Ciocan, de pildă, după ce a lucrat citeva săptămîni în Bărgan s-a înapoiat la Fîntinele. Sustin că cel mai bine este aici. În dreptul numelui său sint înscrise peste 200 zile-muncă și o inițiativă care, în toamnă, la recoltatul porumbului, a pus în picioare toată cooperativa: constituirea echipelor care să acționeze în lanurile de porumb culesse. „Rămîn foarte mulți ștuleți în urma celor care merg la cules, și-a argumentat el propunerea de a se porni, la recoltat, pe urmele celor ușurați. Eu am adunat un coș de porumb de pe un singur rînd”. S-a acceptat ideea constituirii echipelor speciale. La început, la fiecare hectar erau recuperate pînă la 200 de kilograme. Ștîndu-se controlați și pasibili discutații s-au străduiți mai mult. O idee — și în hambarul cooperativei agricole au ajuns cu mult peste 10 vagoane porumb. Celălalt, Florea Drăgan, are 19 ani. E copia fidelă a lui Andrei Ciocan. Petre Socotilă lucrează la Ingrășătorie. Îl recomandă rezultatele: 120 de zile calendaristice (abia în septembrie s-a re-

întors din armată) a reușit să obțină peste 200 zile-muncă; prin sporurile de greutate realizate la viței a creat posibilitatea cooperativei să livreze suplimentar, de la lotul său, 980 kg carne.

— Dar eu zic — își continuă firul discuției tovarășul Voivozeanu — să amintim și pe tinerii din brigada de construcții. În 1969, numărul lor

a crescut cu încă 10, care s-au calificat pentru meseriile necesare în cooperativa noastră. În sat. Grajdul lucrat numai de ei, cele aproape 20 de fîntîni săpate la adîncimi de 60—70 m, saivanul pentru oi și pătului — sint tot atîtea dovezile ale răspunderii cu care își privesc îndatoririle, condiția de cooperator.

mai multă treabă decît aventurîndu-te cine știe pe unde.

În sală s-a așternut o liniște adîncă. O lecție usturătoare pentru un nehotărît. Se continuă sonduțul.

— Marin Olan, dumneata ce-ai putea raporta organizației U.T.C.?

— Eu, tovarășe, n-am lucrat anul acesta pentru că am fost operat. M-au luat cu salvarea...

(În sală rîsete și zgomote). — De ce rîdeți, i se poate întîmpla oricui, intervine tovarășul Ivănică.

— În nici un caz unui om pus pe treabă, spune vădit afectat Gheorghe Ciurea (II). Dacă toți operaiții de apendicită ar sta cite un an fără să muncească și să închipuiți ce-ar însemna! El e un leneș, asta e cuvîntul ce i se potrivește. Toată vara a pîzit oile lui taică-su pe cînd bunicul său, taică Florea Olan, a totalizat la anii săi 600 zile-muncă.

— Ce ai de spus Marinică? Crezi că atîtitudine ta față de muncă, față de cooperativă este compatibilă cu calitatea de utecișt?

— Am greșit... regret sincer. Anul acesta sint hotărît să dovedesc că sint alt om...

Optisprezece nume, nu întîmplător alese. Cei care le poartă fac parte din grupul pe care secretarul comitetului comunal U.T.C., îl numea al „plimbăreților”, al celor care cu greu se hotărîse să facă ceva. Se înțelege că organizația U.T.C. nu putea rămîne indiferentă față de aceste cazuri. Le-a discutat pe fiecare în parte, a adoptat măsurile ce se impuneau. Pentru ca aceste măsuri să-și găsească ecoul așteptat în adunare s-au făcut și...

S-au expus cifre ce vor figura ca sarcină de plan pentru 1970, citeva din direcțiile mari ale dezvoltării și profîlării cooperativei. Totul converge către ceea ce redăm, folosind acel atît de des uzitat termen: mai mult.

— Judecînd bine ceea ce înseamnă plan pentru anul acesta — 2400 kg grâu, 2500 kg orz, 3000 kg porumb boabe, 1800 kg floarea-soarelui, 100 de vagoane carne de porc și vită — sublinia tovarășul Marin Drugă, vicepreședintele al cooperativei agricole, poate fi realizat dacă adăugăm experienței ceea ce n-am putut face anul trecut. O prășilă în plus la porumb, depozitarea unor cantități suplimentare de furaje și mai ales de o mai bună calitate, amenajarea altor suprafețe pentru irigații și cultivarea lor intensivă, grăbirea recoltatului la toate culturile, intensificarea acțiunilor de selecție a animalelor, permanentizarea oamenilor în sectoarele cheie ale producției, și, cite din toate acestea nu și-ar putea găsi rezolvarea prin desfășurarea de către tineri a unor acțiuni interesante?

— Noi, tinerii, se exprima Dumitru Gudac, în numele întregii organizații, ne angajăm ca în scopul îndeplinirii prevederilor planului de producție pe 1970 să participăm la învățămîntul agro-zootehnic în tot timpul, să fim prezenți la muncă, prin acțiuni organizate, să contribuim la materializarea hotărîrilor adoptate de consiliul de conducere al cooperativei. Numărul mediu de zile calendaristice lucrate va fi de cel puțin 250; vom fertiliza 1500 de hectare, iar în perioada recoltatului, vom

Cît de fals sună aceste vorbe:

„ORICE AR FI NUMAI LA ORAȘ SĂ FIE!”

— Permiteți-mi un sondaj fulger, a intervenit tovarășul Florea Ivănică, activist al Comitetului județean Telemorman al U.T.C.: În acest moment, cînd se face bilanțul unui an de muncă, dumneata, tovarășe Alexandra Dincă ce raportezi în fața organizației?

— Eu (pauză) n-am prea participat la muncă... vine răspunsul venunit al celei întrebate. M-am pregătit pentru concursul de admitere la Școala tehnică sanitară din București. Am învățat toată primăvara și în vară pînă la examene. N-am reușit... În C.A.P. am venit din cînd în cînd. În '70 însă, sint hotărîtă să mă pun pe treabă...

— Dar, dumneata, tovarășe Gheorghe Ciurea? Răspunsul întîrzie. Un băiat blond cu obrajii rumeni se ridică greu și abia auzit răspunde:

— Vreo 30 de zile-muncă. În vară am fost pe la Alexandria

să dau examen la o școală de meserii, apoi, mi-a fost rușine că n-am reușit și n-am venit imediat la C.A.P., printre cei care mă cunosc.

— Și dumneata, Florica Cercel? — N-am venit deloc la lucru în C.A.P. Nu-mi place munca cu sapa. Vă spun sincer, eu vreau să lucrez într-o fabrică. Oricare ar fi, numai în oraș să fie, să scap o dată de satul ăsta!

— Cum, adică să scapi de satul în care te-ai născut? — a sărit ca ars Ion N. Matei, coleg pînă mai ieri la școala generală. Ce, ești tu mare specialistă în vreo meserie pe care să n-o poți practica la Fîntinele de vrei să fugi de aici? Ori crezi că pe acolo plimbăreții ca tine o duc mai bine. Eu te cunosc. Să știi și tu, că aici, în cooperativa agricolă ai putea face de zece ori

PREZENȚE ÎN ADEVĂRATUL SENS AL CUVÎNTULUI

Îată-l pe Ion N. Matei, a continuat inginerul șef al cooperativei agricole. Are 18 ani și trece printre îngrijitorii de animale de frunte. În aprilie a fost încadrat aici, dar a deprins foarte repede meseria. A obținut cu 2 tone și jumătate carne peste cit avea planificat și, ceea ce este foarte important, cu același consum de furaje. E înimos, pasionat pentru treaba de care se apucă dintr-o dată și are mai multe lucruri despre meseria lui, se bate să fie meu primul. El, Ion N. Matei este în cooperativa noastră

omul față de care raportăm activitatea și realizările altora. — Tinerii sint ca și puii pe lîngă cloșcă, a intervenit în discuție Puiu Florea, brigadier încă de la constituirea cooperativei, invitat la adunarea generală a organizației U.T.C. El vin cu mult curaj, cu dorința de a face totul, cu ambiții pe toate planurile, dar n-au experiență. Tocmai aici trebuie să intervenim noi, vîrstnicii. Uite-o pe Dida, pe Beja Dida. Fată bună, harnică — are 180 de zile-muncă — dar i-auziți și dumneavoa-

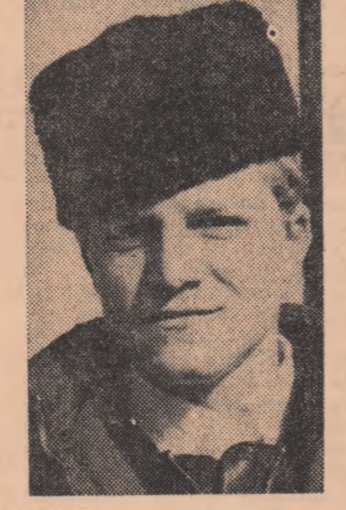
IOAN SIA, purtător de atelaj. „180 zile-muncă, această cifră reprezintă media rezultatelor celor 13 tineri din brigada viticolă. În 1970 ne angajăm să lucrăm fiecare cite 300 zile”.

GHEORGHE CIUREA (I) „Vă promit solemn că s-nu acesta voi fi alt om, mai harnic, mai ascultător”.

FLORICA CERCEL, „Ce aveți cu mine? Eu nu vin la cooperativă... Eu mă duc în lume. Vreau să scap de satul acesta...”

MARIN OLAN, („Băiatul lui tăticu și al lui mămică” care în tot anul 1969 n-a avut voie să muncească deoarece suportase o operație de... apendicită.)

CALCULE CU MULTIPLE SEMNIFICAȚII

De la dialog la „adunări, înmulțiri, scăderi și împărțiri. — Cit ai adus muncind în țară tovarășe Tudor Piele?

— Păi de cîștigat am cîștigat bine, că am lucrat la irigații în sistemul de la Carasu. Dar acasă, pe C.E.C., n-am adus decît vreo 4000. Că pe acolo am mîncat și eu, m-am distrat în vreo sîmbătă seara la restaurant.

— Cîți bani peșin ți se cu-

vin pentru munca în C.A.P., tovarășe Ion Matei?

— Să socotesc: 360 ori 14... exact 5040 lei!

— Și produse? — Cit a pune în camionul cel mare, de cinci tone, — Cu cit ar fi putut crește veniturile cooperativei și cele ale membrilor cooperatori dacă toate lucrările ar fi fost executate la timp, dacă la re-

Pagină realizată de GHEORGHE FECIORU, ELISEI TARȚA

UN LABORATOR DE ETICĂ

de VICTOR KERNBACH

Poate că pare paradoxală solicitarea literaturii de anticipație fantastică de către un tineret care-și face din spiritul realist aproape un algoritm. Nu sînt sociologii, nici statisticienii așadar mă îmbie mai mult informația generală, triada de informații și sondaje incidentale. Este foarte greu de definit, deocamdată, tineretul dintre 16-25 ani. Indepărtat din discuția noastră straturile malade (imitatori serbi ai curentului hippy, infracționisti sau pur și simplu vagabonzi, în care nu se consumă decît benzile de magnetofon, presa sportivă, fotografiile cu subiecte erotice sau trei-patru narațiuni polițiste), mă voi referi la majoritatea tineretului, prin tinerii pe care i-am cunoscut în raport cu literatura științifico-fantastică (aceea cu idei generoase, nu cea cu ștanțe tehnice aplicate unor alte ștanțe conventional epice): acești tineri nu sînt cîștisi de puțin candidii vizatori care au fost bunicii lor, nici generația ultimului război, care am fost noi, părinții lor; ci sînt cei care au deschis ochii într-o zare plină de antenele televiziunii și, înainte de a-și sfîrși școala, au văzut doi oameni plimbându-se pe Lună. Este cu totul altceva. Apoi, ei au auzit povestindu-se despre aventurile morale și chiar biologice, atît de amare unorii, ale părinților lor, ale acelor părinți care au zis mereu: de ce să mai sufere și copiii, lăsa-i să se bucare de viață! — și într-un fel sau altul i-au alintat.

Ce e bine și ce e rău în această vor clarifică sociologii. Revin însă la observația că structura practică, ce nu alimentează iluzii, a acestui tineret este disponibilă oricînd a primii să privească drept în față enigma lumii și să la discute. Există destui mari savanți, de funcții sau doar vîrstnici, care

fi controlată; acestea, și multe altele, sînt cîndori în care tineretul ce va conduce lumea cînd noi vom deceda — nu crede.

Nu, această nouă generație n-a venit pe o planetă calmată, în care toate concluziile istoriei s-ar fi tras. Dar a venit în clipe cînd, cu dificultățile cunoscute, se elaborează, în parte chiar inconștient, un insolit sentiment planetar, trebuitor generației ce va face curse regulate cel puțin în sistemul nostru solar.

Poate că fără să-și dea seama prea desigur, tinerii din ziua de azi caută în științifico-fantasticul construit din elemente fundamentale lucide (de la Wells la Borges, de la Efreinov la Lino Aldani, de la Asimov la Lem și Paul Anderson) nu o desfițare cu consecințe etice fertile, ci însăși satisfacerea toamei de etică a viitoarei societăți.

Nu ne putem încumeta să stabilim relația etică dintre oameni viitorului. Să luăm un exemplu cu totul lăturatic: ce sentimente va avea bunaoară copilul viitorului față de dădăca-robot sau față de profesorul-robot?

Am remarcat, în diverse itil-

DIALECTICA ANTICIPAȚIEI

de ION HOBANA

Violenta prejudecăților care asaltează literatura științifico-fantastică pare să se afle într-un raport direct proporțional cu audiența ei în public din ce în ce mai larg. Lată de ce mă văd nevoit să revin asupra unei probleme pe care am abordat-o cu diferite prilejuri, în speranța de a contribui la elucidarea ei definitivă.

De o bună bucată de vreme, în presa mondială circula intens un slogan întemeiat pe o confuzie, izvorîtă, la rîndul ei, din necunoaștere. Spre surprinderea mea, l-am întîlnit chiar în acel număr...

halucinantă, descriind experiența diabolicului Kern, care a reușit să reanimeze capul profesorului Dowell și să-l mențină viu, o perioadă îndelungată, obligîndu-l să-i furnizeze ideile.

Mai departe, mult mai departe merge Olaf Stapledon, în romanul său „Cei din urmă și cei dinții oameni” (1930): creieri nemuritori sînt zidite în celule speciale și hrăniți cu un lichid pompat de la uzina biochimică centrală. Izolați și, evident, imobili, ei dirijează organe senzoriale situate pretutîndeni, pe Pământ și în Cosmos, primind și prelucrînd o imensă cantitate de informații.

S-ar fi reproșat oare Beleavev și Stapledon, dacă ar mai fi trăit, afind despre experiențele doctorului White? Sînt amenințate anticipațiile lor de o împlinire prea grabnică?

Mi se poate reproșa că sînt sclavul unei aprecieri unilaterale. În definitiv, nu asistăm la un proces continuu de realizare a ideilor care, cu numai cîteva decenii în urmă, păreau sortite să vegeze de-a pururi în paginile cărților științifico-fantastice?

Fără îndoială. Dar, așa cum am mai spus-o nu o dată, evoluția nu este un apañ exclusiv al realității! Impulsivitatea tocmii de multiplele izbînzii ale acesteia din urmă, fantazia o devansează mereu, proiectîndu-și alcătuirile la limita de sus a înțelegerii noastre — și uneori chiar dincolo de ea. Pentru cei care au rămas la Jules Verne, primul pas pe Lună a însemnat amurgul anticipației. Dar anticipația n-a rămas la Jules Verne — pe care-l considerăm părintele său, într-un fel, inegalabil. Autorii contemporani fîncează cu zborurile interstelare și intergalactice, trezînd iritarea animilor oamenilor de știință care se jură că omenirea va fi vesnic prizonieră între grantele sistemului nostru solar. Înaintea demonstrațiilor matematice a lui Feinberg, posibilitatea depășirii vitezei luminii a fost întrezărită de Pierre Versins, Ivan Efreinov, Sergiu Fărcășanu etc. Și așa putea continua enumerarea pe pagini întregi.

Să renunțăm, așadar, la formulele trădînd un automatism de gîndire care nu ne este, nu trebuie să ne fie, propriu. Și să recunoaștem literaturii de anticipație rolul ei de stimulent viguros al imaginației creatoare, de perpetuu premergător al minunilor devenite subiect de „cadran științific”.

LITERATURA DE AVENTURI ÎN ACTUALITATE

tatea de a-și trăi anticipat propriul viitor, căci în ciuda unor păreri furnizate de o zonă empirică a pedagogiei — nici o generație din ultimul mileniu nu a fost atît de interesată de propriul viitor, ca aceasta. Aici nu mai este vorba de viitorul inginer, care se antrenează din vreme sub egida inginerului juivesvean Cyrus Smith, ci e vorba mai curînd de nerăbdarea d-lui Barnstaple de a cunoaște al lui.

Ceea ce fuge în trecut din prezentul lumii noastre, ca o negură împinsă de temperatura amiezii, este naivitatea protocolară că omenirea e solitară în Cosmos, că mașina nu poate gîndi, că natura obiectivă nu poate

niri cu cititorii (elest sau studenți) cînd aceste întîlniri nu rezolvă la discuții libere, cu întrebări din sală, că o etică majoră se formează în conștiință, încă difuză, social corbind a tineretului. El nu este tineretul eroilor romanului „De veghe în lanul de secară”, ci cred că mai degrabă cel ce se regăsește în lumea performanțelor cotidiene din cele mai bune cărți ale fan-taștilor contemporani.

Printre datele științifice pe care le avea față de acest tineret sper că una foarte importantă este cercetarea mult mai atentă a nume a formării noii lui etici.

„Științei tineretului” care inaugura discuția despre literatură de anticipație. Sub titlul „Cadran științific” o relatează, altfel interesantă, despre experiențele doctorului Robert I. White, începea astfel: „Științifico-fantasticul devine atît de repede realitate încît se cunosc cazuri de scriitori ai acestui gen care s-au profilat pe subiecte mai statornice”.

În trecut fie zis, fenomenele semnalat în asertiunea finală se desfășoară exact pe dos. Fără să se consacre neapărat și exclusiv genului, creatori prestigioși ca Dürrenmatt, Herman Hesse, Robert Merle, Dino Buzzati, William Golding și alții au simțit nevoia să-l utilizeze ca un mijloc de expresie al ideilor și temelor favorite. Cît despre dezertori, aceștia n-au fost decît intruși fără strălucire, mercenari ai condeiului, gata să slujească oricărei „mode” rentabile.

Să ne întoarcem însă la afirmația inițială, aceea care pretinde să stabilească o anumită relație între fantazie și realitate. Este ea oare îndreptățită, în acest caz, de performanța într-adevăr remarcabilă a doctorului White, care a reușit să mențină în viață, circa 18 ore, creieri de mamut izolată?

Nu voi încerca să schitez aici un tablou al apariției și evoluției temei corespunzătoare, în literatura de anticipație. Două exemple vor fi, cred de ajuns. În 1926, o revistă de tineret din Moscova publică prima navelă a lui Alek-sandr Beleavev. O narațiune

CRONICA FILMULUI

DOI CÎINI DRESAȚI ȘI O NOSTIMA RAȚUȘCA

Listei filmelor pentru copii i s-a adăugat în această vacanță de iarnă o producție româno-canadiană „Prietenii fără grai”, avînd ca incontestabile „sedete” doi cîini dresați, Torro și London, și o năstrucnică rață care, în chiar această postură de personaj și interpretă de film, nu-și trădează spectul, minimalizîndu-se doar prin măscuțelul ei.

Război — după cum vom vedea — e singurul argument de „dramaturgie” în tot acest film ce aminteste, în ciuda tehnico-cinematograficului, de proto-istoria cinematografului. Desigur, cei doi cîini dresați își fac cu brio deontologia, executînd impeccable datele unei spectaculare generos doar cu cei fără de grai. În rest, stăruie subiectivul, apar niște cîini care vor să răpescă și să omoare niște copii pentru — se aminteste undeva într-o secență „exemplară” dacă e luată drept parad — a-i deposeda de o moște-

nire. Cîinii, investiți și cu darul de a înțelege pianurile tenobroaselor personaje, solcează de la început un băiat și transportă într-un cos o fetiță de cîteva luni pentru a o prela celor care pot s-o protejeze.

Acost „transport” e în fapt tot ce justifică filmul. Astfel se ivesc în plină tramă polițistă cîteva situații comice cum ar fi procurarea lăptelui pentru fetița de la o creșă ori incurcările produse de noștima și gălăgioasa rațușcă...

Deși programat în vacanța de iarnă a elevilor, „Prietenii fără grai” e recomandat expres doar înțelegerii celor care nu au noțiunea vacanței, prescolarilor. Numai ei pot urmări cu atenție și interes peptele cîinilor, neglijînd total prezenta actorilor, subiectul filmului. Mai ales că ei mi au avut posibilitatea să vadă filmul în care a apărut Rin-Tin-Tin singurul cîine „monstru sacru” al ecranului.

Personajele ome-nești ale filmului nu

sînt nici măcar simpla prezente fizice. Caricaturizate grosier, ele debitează renclie de un trist caraghios ori — ca în cazul vînzătorilor — tranșări nearticulate. Dintre actori nu putem remarcă decît pe George Gîm și lucrul greu de stabilit — politist sau serif (acțiunea filmului e localizată prin numele personajelor undeva în continentele dintre Pacific și Atlantic) și pe Draga Olteanu.

Interpreții canadieni Tom Kramreither și Charles Eisenmann ca și Doris Dron, Elena Șerada nu sînt oficial „condamnati”, și de scenariu și de realizare, dar regretul mi e dublu.

Dubla revie a titlului, Paul Fric Nemeth, din noștima canadienă și George Gîm din noștima stîrbășului nostru cu nara că infirmă cunoscută vorăvăr românească „Tinde-s doi miteren...”

Poseme numai cu proverbe nu se pot face producții.

TUDOR STĂNESCU

Dialog in expoziție.

ROMÂNUL S-A NĂSCUT POET?

(Urmare din pag. 1)

ritm, în pași de vals”, schimele tînarului prezidenți nu rezolvă mare lucru. Era nevoie de experiența și ironia lucidă a poetului Andrei Ciurunga, pentru a pune lucrurile la punct: „Eu nu sînt foarte sigur dacă Homer a existat sau nu. Cert e, însă, că în tinerete n-am vălsat niciodată pe versurile atribuite lui. Și pară nici acum n-aș face-o”.

Adesea, în multe cenaculuri, obiectul discuției este uitat, debaterile alunecînd rapid pe un teren defrișat de acum o sută de ani: vers liber sau clasic? Există și critici cenaculieri care emite judecăți de valoare potrivit toamii acestui cod. La medalionul literar „Traian Iancu”, organizat de unul dintre cele mai mari cenaculuri bucurestene („George Bacovia”), am rămas puțin surprins de propoziția cu care tov. George Păun legitima valoarea poetului sîrbăritori: „Poetul nu scrie pentru critici, ci pentru cititori”. Adică cum? Criticii nu sînt cititori? În fond, n-ar fi mare nenorocire dacă artistului i-ar fi indiferentă părerea „criticilor” de ocazie și cu un sistem rudimentar de apreciere. Nimic nu m-a determinat, însă, să bănuiesc că ar fi fost vizată numai această pseudomagistrați literari. Admițînd, ca regulă generală, că cei mai avizați cititori sînt, totuși, criticii, entuziul de mai sus semănă, în cele mai variate ocazii, a subterfugiu. Căci, consimțînd, împreună cu poetul Ion Th. Ilea, că „Traian Iancu a scris întotdeauna o poezie pe care s-o

(Urmare din pag. 1)

DUPĂ... URECHE?

Același cercetător, dr. Krau, studiase anterior rolul sfîștitor al școlii în alegerea profesiei unui ființ. După cum se știe, cercetarea științifică nu duce todeauna la concluzii... plăcute. Iată, deci, concluzia sa: Printre factorii care influențează alegerea profesiei (familia, cercul de prieteni etc.), școala ocupă în prezent locul... ultim”.

Pare curios, nu? Poate unii vor contesta această părere categorică, dar nimeni nu va putea nega că eficiența școlii pe acest tîrîm, care or frebui să fie hotărîtoare, este încă slabă.

Am vorbit în alte articole despre rolul familiei și al cercului de prieteni, el nu se arată todeauna la îndîmîne. Dacă nici școala...

Revin la discuția cu doctorul Păteanu: „Dat fiind numărul încă redus al „consilierilor de orientare”, erorile pe care ei le pot face din lipsa unei cunoașteri practice a situației, re-partizarea lor inegală pe teritoriu (evident, nici o școală rurală nu are încă psihologi), trebuie să ne bazăm, deocamdată, în mare măsură, pe orele de dirigenție. Or, dirigenții, avînd specializări diferite (matematică, română, istorie etc.) manifestă uneori tendința de a trage „spuza pe lîrta lor”, recomandînd profesii din domeniul în care predau. Și chiar dacă, cu toată bunăvoința, încearcă să prezinte elevilor perspective numeroase ale meseriei care-i așteaptă, ce cunosc ei concret despre acestea? Ce știu despre indicatiele și mai ales contraindicatiele lor? Pe baza căror date științifice le pot prezenta avantajele, farmecul,

eficiența profesioniilor, dar evident, fără a „trîși” prin ascunderea dificultăților acestora?”

Am în față o broșură litografiată (mai degrabă un model de broșură), redactată de cercetătorul clujan Ion Beraru. Se numește „Mecanic agricol”... „Nici e n-am știut, înainte de a citi, ce pregătire multiplă pretinde această meserie, dacă vrei s-o faci bine” — mărturisește doctorul Păteanu.

Nici eu n-am știut!... Iată, capitole despre „importanța social-economică a profesiunii”, „mașini, utilaje și unelte agricole” (cu descrieri tehnice și scheme), „natura activității”, „riscuri profesionale”, „cerințe medicale” — „contraindicatiele absolute” și „relative” — „cerințe psihice”, „condiții social-economice”. O asemenea broșură (alături de alte zeci, sute de broșuri, ce urmează a se edita), la îndemina diriginților, însemnă un prim și foarte important pas pentru o îndrumare concretă, eficientă! Și dacă la aceasta se adaugă cunoașterea, la locul de muncă, a condițiilor practice de activitate, epoca sfîștirii, după ureche — și iar... „inginer” și iar „medic”... „Știi ce însemnă astăzi, electrician la rețele?”... „Dispecer la tablourile de comandă”, „Programator la mașini de calculat”?... I-am spus doctorului Păteanu că știu, dar adevărul e că tot... după ureche. Nimeni nu mai poate ști exact, științific, totul, în epoca

„exploziei de informații” pe care o trăim. Și totuși, tinerii trebuie să știe exact! Altfel, „orientarea profesională”, despre care se scrie atît de mult, care a devenit subiect tradițional de conferințe în toate școlile, este sortită să rămîna o vorbă goală...

PERSPECTIVE IMEDIATE

E greu să închei o anchetă cu „se va...” și „trebuie să...”. Ai impresia că-ți îndeplinești o datorie formală, sortită să rămîna în raftul bunelor intenții.

De data aceasta însă nolez cu plăcere, căci nu e vorba de proiecte, ci de acțiuni aflate în plin proces de desfășurare. Sub conducerea profesorului Nicolae Mărgineanu, specialiști din toate centrele țării sînt pe cale să redacteze un prim manual amplu de orientare școlară și profesională. Axată pe trei probleme (teoretice, metodologice și speciale), lucrarea va arăta pe ce căi se pot cunoaște aptitudinile generale și particulare ale subiecților și cum se poate realiza practic și precis recomandarea către unul din multiplele domenii pe care societatea noastră le pune la dispoziție. Impremună cu prezentarea monografică completă a profesiunilor și cu un viitor ghid practic de examinare medicală (pentru stabilirea precisă a contraindicatilor, care se întîlnesc, statistic, în 20 la sută din cazuri) cadrele didactice, psihologii și medicii vor avea, în sfîrșit, la dispoziție cîteva prime mijloace de a folosi un limbaj comun.

Abia de aci încolo, evident, se deschid căile unei îndrumări mai subtile: psihologii, lucrînd

pe subiecti triați de primele investigații, vor veni cu metode specializate pentru rezolvarea cazurilor complexe, medicul, a cărui contribuție se reduce azi la... radioscopie pulmonară și reacția „Wassermann” (la care se adaugă rubrici complete în grabă de către specialiști), vor avea ocazia să sondeze în profunzime posibilitățile tinerilor ce se vor avînta în domeniile alese... Dar, firește, loturile celor cu adevărat indicați pentru o profesie, vor determina, prin însăși succesele și satisfacțiile lor, aflului unor noi loturi, ceea ce va tăia, în fine, cercul vicios de azi: deprecierea meseriei ducînd la opțiuni înfîmțătoare, opțiunile înfîmțătoare ducînd la eșec, eșecul ducînd la deprecierea meseriei...

Mă întorc acum, în sfîrșit, la întrebările ridicate atunci cînd întrecem această serie de articole: este munca o plăcere — o nevoie — sau doar o obligație socială? Cit pare ea ușoară — datorită pasiunii — și cit pare grea — datorită efortului? În ce măsură orice muncă — și nu numai cele „aureolate” — implică creație, satisfacție, mîndria reușitei? Cred că răspunsurile s-au conturat și n-am să le mai repet. Esențialul rămîne însă la toate etapele și sub toate aspectele, efectul bifefcător al educației, precoce, competente și răspunzătoare. Fiecare eșec în formarea gustului pentru muncă al tinerilor și în reușita lor profesională este, în ultima instanță, un eșec al educației; și implicit, al educației... educatorilor, problemă careia i-am închinat acest ultim articol, dar nu numai pe acesta.

TELE-SPECTATOR

SEARA DINTRE ANI

În sfîrșit, după ce am stins lumina și am cîntat arîncînd artificii în stradă; în sfîrșit, după ce am mîncat cît șapte și am băut cît zece (pentru că așa se obișnuiește, omul să-și facă rău cu mîna lui); în sfîrșit, după cîteva zile prin ceata cărora am plutit ca meduzele, joi, vineri, sîmbătă și duminică; și după ce a trecut și luni, ziua povestilor, înainte de miercuri, ziua în care vin peștii, a venit marți, ziua cea mai limpede în care ultimele fire de apă ale anului trecut se scurg lînsînd curat și neted malul noului an. Curați și albi, la televiziune Albă ca zăpada și noi, telecroniciari, cei cinci pitici și noi dînd pînce, începem iar să ne gîndim frumos unii la alții vrînd să uităm ce-a fost în poveste, că înainte tot mai este. „Gusturile variază după oameni, după toane” credea C. Petronius și-l credem și noi. Numai că sînt momente în care gusturile nu mai variază. Știu, este imposibil de demonstrat, dar și eu cred că Petronius avea dreptate, mai ales dacă ne gîndim că ocupat să-și arbitreze propria eleganță, n-a avut televizor de Anul Nou. Și dacă nu a avut televizor, nu avea cum să știe că în noaptea de schimb, oamenii au aceleași toane și seamănă în ceea ce fac ca picăturile de ploaie. Spre lauda sa, televiziunea a înțeles aceasta și de aceea programul său de Revelion s-a pliat perfect (cum ar spune Ecaterina Oproiu) evenimentului. Varietățile, alterînd muzica în așa fel încît fiecare puteam dansa orice într-o două ghiare de curcan: cu cîntăreți de inimă polieromă, de la tic-tac la tui-tui, taac de la ye-ye la bau-bau; cu băieți înalti, millocit, scunzi, bruneti, blonzi, castanii, căprui... Iam numai de pas pe pereți între name ca să facă gospodinele curat, dis-de-dimineață; cu fete triste, apăsate de gîturile de leăduță sau cu fete vesele, cucuiete și săritoare ca mingile de ping-pong; cu corpurile de balet; cu actorii și actrițele de comedie, printre care Toma Caragiu s-a simțit ca peștele prin apă iar Grigore Vasiliu Birlic (cu aceeași statură din 1968) cu un anticar; cu o „Traviată” așa cum nu creדם să fie niciodată și în care am descoperit extraordinarul talent de primadonă al lui Hudac, printre lacrimi; cu un „Idol nr. 1” Puiu Călinescu și un „Idol nr. 2” Ștefan Bănică, amîndoi amîntîndu-ne că-am rămas copii; dai, mai ales, cu acel ghem făcut de Al. Bocăneț, dînt-o pară, de o lămîie, în care (pentru a cită oară!) am văzut trei vedete: Andă Călugăreanu, Florian Pitiș și Dan Tufaru (dar despre acest triu voi mai scrie); și cu atîtea altele pe care bineînțeles că nu vi le putem reaminti, ele reamîntîndu-se singure dacă au fost bune. Au fost de toate, chiar și valsurile în care perechile au mai sfîșiat odată poliola de acum doi ani (pentru o asemenea performanță Iosefini ar trebui silit să-și inghîță doctorul). Și să nu uităm decorul betelid din belșug, cu oameni de zăpăda brașoavă, cu globuri și globulete, cu fulgi, cu săniute și chiar cu ceasuri (aprope de ceasuri, se pare că se poartă încă foarte mult ceasurile împodobite ca părlul marchizelor, în frunzele cărora se jucau amoroși de-a v-ați ascunseala). Ei bine părerea telespectatorilor este că în linii generale programul revelionului la T.V.R. a fost mai bun decît cel de anul trecut. Să fie așa, pentru că altfel cum am mai putea explica eforturile teribile care s-au făcut (încă!) cu multe luni înainte de decembrie-ianuarie și care de multe ori, au slăbit programele de dinainte și după anul nou. Sperăm însă, pentru că în fiecare început de an e bine să sperăm, că va fi cineva care, ignorînd panica gospodinelor în preajma sărbătorilor, va face un program de anul nou mai bun decît cel de anul trecut și deci mai repede.

IULIAN NEACȘU

AGENDA

TELEGRAMS

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit din partea...

Am onoarea să vă mulțumesc pentru urările pe care ați binevoit să le adresați cu ocazia sărbătorii noastre naționale.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a trimis primul ministru al Israelului, doamna Golda Meir, o telegramă...

Luni la amiază a plecat spre Moscova o delegație de tineri și P.C.R., condusă de tovarășul Ion Dincă, membru supleant al C.C. al P.C.R., adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., va face o vizită în Uniunea Sovietică...

Ministrul comerțului exterior, Cornel Burtică, a plecat luni la amiază în Uniunea Sovietică...

Ministrul român este însoțit de consilierii și experți.

Cu acest prilej vor avea loc convorbiri privind dezvoltarea relațiilor economice dintre cele două țări.

Festivaluri ale filmului pentru tineret și copii

Ca în fiecare vacanță de iarnă, întreprinderile cinematografice, în colaborare cu organizațiile de tineret și secțiile de încadrare, organizează festivaluri ale filmului pentru copii și tineret.

Și teatrele bucureștene oferă un bogat program de filme aflate în vacanță. Teatrul Național „L. Caragiale” prezintă câteva din creațiile marii dramaturg al cărui nume îl poartă.

La Botoșani, în sala de marmură a Teatrului „Mihail Eminescu” a fost deschisă expoziția „Pictori români între cele două războaie mondiale”.

(Azerpres)

SPORT SPORT SPORT • SPORT

PENTRU 2000 000 DE TINERI

VACANȚA, CONCEDIUL ȘI DUMINICILE PE SCURT:

— La debutul în noul an turistic v-am solicitat, mai întâi, o succintă apreciere a activității B.T.T., a contribuției organizațiilor U.T.C. din acest punct de vedere...

Interviul nostru cu IULIU FEIEȘ, președintele Biroului de Turism pentru Tineret

— În primul rând, să vă mulțumesc pentru urările pe care ați binevoit să le adresați cu ocazia sărbătorii noastre naționale.

— În răspunsul său, președintele Biroului de Turism pentru Tineret, Iuliu Feieș, a apreciat activitatea organizațiilor U.T.C. în anul trecut și a prezentat planurile pentru anul în curs.

— În ceea ce privește activitatea organizațiilor U.T.C. în anul trecut, trebuie să spunem că acestea au realizat multe lucruri bune și frumoase.

— În ceea ce privește activitatea organizațiilor U.T.C. în anul în curs, trebuie să spunem că acestea au planuri foarte bune și frumoase.

lucrările de extindere și construcție la tabăra de la Izvorul Mureșului. Se reamenajează tabăra Padiș din Apuseni și cea de pe malul vitorului lac de acumulare de la Porțile de Fier, la Jupălnic.

— Dacă ar trebui să reamintim deciziile luate asupra cărora se cuvine încă instalat, la care v-ați opri cu precădere?

— În primul rând asupra specificului activității turiste de tineret — și am vizat astfel conținutul acțiunilor inițiate, care nu la puțină vreme de astăzi s-a manifestat încă semnificativ asupra relației: organizației de turism — beneficiar, care trebuie să fie sinceră, corectă, transparentă...

MERIDIAN MERIDIAN MERIDIAN BOB

• ROBERII ROMÂNI — PANTURU ȘI FOCSNEANU, DOAR PE LOCUL 6.

O dată cu desființarea ultimilor două „măști” rezervate echipajelor — două persoane, s-a încheiat prima parte a campionatelor europene de bob de la Cortina d'Ampezzo. Titlul a revenit echipajului italian alcătuit din Gaspary și Armano, care a totalizat de-a lungul celor 4 mănșe timpul de 5'23"12/100.

FOTBAL

• BILETELE PENTRU SEMIFINALELE ȘI FINALA C.M. DE FOTBAL AU FOST EPUZATE. — Toate biletele de intrare la semifinalele și finala turneului mondial de fotbal au fost practic epuzate — a anunțat într-o conferință de presă Ramon Alatorre, secretarul comitetului de organizare.

• 16 echipe reprezentând 9 țări și-au anunțat participarea la tradiționalul turneu internațional de fotbal pentru juniori de la Viareggio. Turneul se va desfășura între 30 ianuarie și 9 februarie.

• PELE — STUDENT!

Pele nu va părăsi fotbalul, după ce își va încheia activitatea competițională. Celerul jucător brazilian s-a înscris la un institut de educație fizică, urmând ca după terminarea cursurilor să devină director tehnic sau antrenor.

HOCHEI

• Liga internațională de hochei pe gheață a confirmat, la sfârșitul lucrărilor sesiunii de la Geneva, că echipa Canadei nu va mai participa la campionatul mondial transferat după cum se știe în Suedia.

• Echipa de hochei pe gheață a Cehoslovaciei și-a încheiat turneul în Canada, jucând la Ottawa a revenit hocheiștilor canadieni cu scorul de 2-1 (0-0, 1-1, 1-0).

VOLEI

• La Sofia a început un turneu internațional de volei în care participă selecționatele de junioare și junioare Poloniei, României și Bulgariei.

ATLETISM

• Campionul olimpic în proba de săritură în lungime Bob Beamon (S.U.A.), care deține recordul lumii cu 8,90 m, și-a făcut reîntorcerea cu prilejul unei reuniuni desfășurate pe teren acoperit în New York. El s-a clasat pe primul loc cu un rezultat modest de 7,43 m.

MESAJE ADRESATE ȘANTIERELOR

Urmare din pag. 1)
cest an al secției vagoane-cisterne — cazanul de 60 m cubi — este terminat. Cei trei tineri: Alexandru Sincu, Vasile Vasile, Nicolae Căpitanu, trec de acum la definitivarea următorului produs.

In secția cazangeriei sint de acum în lucru rezervorul de propan și cel subteran pentru export, se continuă execuția uscătorului dulap și al încălzitorului destinat combinatului de îngrășăminte azotoase din Slobozia, a vasului de măsură pentru Colomor Codlea.

— Înca din luna decembrie a anului trecut, cunoscând sarcinile de producție ce revin uzinei în 1970 — ne informează tovarășul Nicolae Tihan, secretarul comitetului U.T.C. coordonator — am întocmit împreună cu comitetul de partid și conducerea tehnico-administrativă un plan comun de măsură, a cărui concretizare considerăm că va contribui în mod substanțial la mărirea aportului tuturor salariaților, a tinerilor la realizarea obiectivelor pe care ni le-am propus.

Parcurgem planul de acțiuni despre care ni se vorbește. Din cuprinsul lui reiese limpede că se va acorda o atenție deosebită calificării și ridicării cunoștințelor profesionale ale tinerilor folosindu-se în acest scop schimburi de experiențe pe diverse teme, concursurile profesionale privind organizarea locului de muncă, întreținerea sculelor și utilajelor, gazetele satirice etc.

— Înca din luna decembrie a anului trecut, cunoscând sarcinile de producție ce revin uzinei în 1970 — ne informează tovarășul Nicolae Tihan, secretarul comitetului U.T.C. coordonator — am întocmit împreună cu comitetul de partid și conducerea tehnico-administrativă un plan comun de măsură, a cărui concretizare considerăm că va contribui în mod substanțial la mărirea aportului tuturor salariaților, a tinerilor la realizarea obiectivelor pe care ni le-am propus.

Trei tinerari „atacă” virajele!

Noi comenzi pentru străinătate

Unitățile de industrie chimică din județul Prahova, ale căror produse sint cunoscute în peste 50 de țări ale lumii, au primit pentru anul 1970 noi comenzi în străinătate.

IMPONDERABILITATE

(Urmare din pag. 1)

și ea, lăsată zăpadă exact în starea în care cerul o ninsese în ajun. Hărtobe albe împinzându-se pisurile pădurii, suspendînd îngrate boită și pămînt un hamac leneș și indiferent, Barucul imaginativ al copacilor nu era cu nimic mai prejos decît cel al oamenilor, alcătuit din trunchiuri și nea o galerie de fantasmă lipsită de minimă coerență.

ȘTAFETA A TRECUT ACUM LA PROIECTANȚI

(Urmare din pag. 1)

In sfârșit, se mai folosesc sisteme spațiale de grinzi, bazate pe calculul foarte complex și exact al solicitărilor și al influențelor dintre elementele de rezistență. Asemenea sisteme spațiale pot fi realizate și din levi, fiind înfinit mai ușoare și consumînd metal mult mai puțin decît sistemele de construcții normale.

— Pe baza studiilor făcute de noi au fost create două ocluri speciale pentru beton armat, care și tipuri de firmă trefită mată ce poate fi utilizată sub forma unei plase sudate prin puncte. Desigur, realizarea e-

La I.N.C.E.R.C. au fost realizate panouri sandwich alcătuite din două fețe rezistente din azbociment și un miez termozolant. Un panou are o greutate de 120 kg/m², are o grosime de 40 mm, echivalență cu un zid de cărămidă de 1 metru. Panoul are o greutate de 30 de kg/m², de 8 ori mai mică decît zidul de cărămidă și este ușor de montat și demontat.

— În cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la recenta Plenară a C.C. al P.C.R. se arată că în construcții consumul de metal va trebui redus în 1970 cu minimum 15 la sută. Care sint căile cele mai eficiente pentru realizarea acestor sarcini? I-am întrebat pe ing. Teodor Cărare, șeful secției de construcții metalice de la INCERC.

panourile mari de beton reduce numărul elementelor de caldiferențiere și cantitatea de metal ce valorează 6000 lei. În fiecare tonă de polistiren folosită în realizarea unor „distanțieri” din masă plastică pentru cofrajele de beton va duce la economii anuale de 20000 tone oțel în construcții (distanțierul din masă plastică cântărește numai 5 grame).

— În general, introducerea maselor plastice în construcție și inițiativa de comoditate, și uneori de lipsă de perspectivă cu care acționează unitățile industriale chinăde. De pildă, acum doi ani a început (cu 4000 de bucăți) realizarea instalațiilor pentru WC din polistiren-șoc. București, din comoditate a renunțat la acest sortiment și abia acum, după doi ani, el a fost reluat de întreprinderea din Orăștie. În 1970 vor fi produse 10000 de bucăți. Realizarea de doi ani, ar duce la înlocuirea tevilor de apă caldă și a celor de la instalațiile de încălzire. Trebuie să adaug că introducerea maselor plastice în construcție duce la reducerea greutății lor și implicit la economii serioase de metal prin proiectarea unor elemente de rezistență ale armăturii.

metal. Utilizarea în anul trecut a 3000 tone de tevi, litiguri, tuburi electrice a adus economii de 18.000 tone de metal. În toamna aceasta la INCERC au fost realizate două sifoane din polipropilenă, unul pentru plintă și unul pentru spălătorul din baie a căror introducere, pe lângă economia de metal necesară, duce și la o scădere a consumului de beton și armătură în blocurile de locuințe.

— În general, introducerea maselor plastice în construcție și inițiativa de comoditate, și uneori de lipsă de perspectivă cu care acționează unitățile industriale chinăde. De pildă, acum doi ani a început (cu 4000 de bucăți) realizarea instalațiilor pentru WC din polistiren-șoc. București, din comoditate a renunțat la acest sortiment și abia acum, după doi ani, el a fost reluat de întreprinderea din Orăștie. În 1970 vor fi produse 10000 de bucăți. Realizarea de doi ani, ar duce la înlocuirea tevilor de apă caldă și a celor de la instalațiile de încălzire. Trebuie să adaug că introducerea maselor plastice în construcție duce la reducerea greutății lor și implicit la economii serioase de metal prin proiectarea unor elemente de rezistență ale armăturii.

de peste hotare

Lupte violente între forțele federale nigeriene și cele biafreze

OVERRI. — Presiunea forțelor federale nigeriene asupra pozițiilor trupelor biafreze s-a intensificat în toate sectoarele — anunță un comunicat difuzat la Overri. Cele mai violente lupte între forțele federale și cele biafreze au avut loc săptămîna trecută în sectoarele Umuahia și Okigwi. Comunicatul biafrez menționează, totodată, că raidurile întreprinse de avioanele federale asupra unor localități biafreze au provocat numeroase victime în rândul populației civile.

Postul de radio Lagos a anunțat că forțele federale nigeriene au doborât un avion de tip „Saab”, aparținând aviației biafreze, care efectua o misiune de bombardament în regiunea de centru-est a Nigeriei, în apropiere de localitatea Akwa. După cum arată agenturile de presă, este pentru prima dată cînd la Lagos se comunică doborîrea unui avion biafrez de către artileria antiaeriană nigeriană. După cum se știe, aviația forțelor biafreze este formată în parte din aceste avioane ușoare fabricate de firma suedeză „Saab”.

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, U Thant, care se află în vizită în Senegal, a făcut un apel către liderii biafrez, generalul Odumegwu Ojukwu, de a se conforma prevederilor hotărîrilor conferinței șefilor de state membre ale Organizației Națiunilor Unite, U Thant a menționat, în cadrul unei conferințe de presă, că O.U.A. a cerut părților în conflict să ajungă la o înțelegere pe baza principiului integrității și suveranității statului nigerian.

FOSTUL INTENDENT al închisorilor din Arkansas, Tom Burton, a acuzat pe guvernatorul statului, Winthrop Rockefeller, și Departamentul închisorilor din Arkansas de a fi „complici la crimă de omor”. Burton, care fusese însărcinat în februarie 1967 de către guvernatorul Rockefeller să studieze posibilitatea reformării sistemului penitenciar al statului, a fost demis din funcție după 13 luni, după ce făcuse cunoscut opiniei publice descoperirea și trei schelete într-un mormînt din curtea închisorii.

El a arătat că sistemul penitenciar din Arkansas este unul din cele mai dure din întreaga Americă, constituind o reînnoțire a sistemului de acum 100 de ani. În închisoarea Tucker, de exemplu, majoritatea deținuților trăiesc în condiții inumane, fiind torturați cu cele mai de neînchipuit procedee. Cei care mor (majoritatea au decedat ca urmare a unor atacuri de cord) sînt îngropați în taină, iar certificatele de moarte nici nu sînt semnate de medicul închisorii.

Cercetarea împrejurărilor în care a fost masacrată populația din Song My

SAIGON. — Generalul William Peers și-a încheiat luni ancheta efectuată în zona Song My, revenind la Saigon. Au fost chestionate aproximativ 30 de persoane, dintre care 12 s-au aflat în localitatea My Lai în perioada în care a avut loc masacrul. Comisia de anchetă a luat de asemenea, deoparte un polițist saigonez care a însoțit trupele americane în ziua masacrului. La plecarea din localitatea Chu Lai, unde au fost cantonați, membrii comisiei au refuzat să facă precizări privind rezultatele investigației.

După cum s-a anunțat, ancheta a fost organizată cu scopul de a se descoperi dacă oficialitățile militare americane din Vietnamul de sud au încercat să mușamalizeze afacerea. Se știe că primele știri privind masacrul au fost difuzate la peste un an de la comiterea sa. Membrii comisiei urmează să revină în Statele Unite spre sfîrșitul acestei săptămîni.

SAIGON. — Senatul sud-vietnamez, întrunit luni în sesiune plenară, a ascultat raportul prezentat de comisia de anchetă constituită de acest organism pentru cercetarea împrejurărilor în care a fost masacrată populația satului Song My. Comisia a fost condusă de senatorul Tran Van Don, președinte al Comitetului pentru apărare al Senatului. Concluziile acestui voluminos raport se bazează, după cum afirmă autorii lui, pe documentele și mărturiile strînse în timpul cercetărilor la locul masacrului și a audierii martorilor oculari. El recunoaște că „masacrul a avut loc” și acuză administrația saigoneză, și în primul rînd pe șeful acesteia, generalul Thieu, de faptul că a ascuns opiniei publice cele întimplate în

martie 1968 la Song My. „Președintele este pe deplin răspunzător de masacrul de la Song My în fața poporului și a istoriei” — conchide raportul Comisiei de anchetă.

Locuitorii din Lidice, satul din Cehoslovacia care a fost complet distrus și al cărui locuitor a fost masacrat de hitleristi în timpul celui de-al doilea război mondial, au adresat un mesaj populației satului sud-vietnamez Song My, al cărui nume a devenit recent cunoscut în lumea întreagă în urma demasării asasinatelor comise aici de membrii unor unități ale trupelor americane. Autorii scrisorii protestează în mod hotărît și energetic contra războiului nedrept dus împotriva poporului vietnamez și cer pedepsirea severă a celor vinovați de masacrarea populației vietnameze.

Componenta Consiliului de Stat congolez

BRAZZAVILLE. — La Brazzaville a fost anunțată componența Consiliului de Stat congolez, organul executiv și administrativ suprem al țării instaurat în conformitate cu noua constituție adoptată la 30 decembrie. Principalele funcții au fost atribuite astfel: președinte al Consiliului, Marien N'Gouabi; vicepreședinte, însărcinat cu problemele planului și administrației teritoriale, Alfred Raoul, ministru al informaticii — Pierre Nzeo; ministru al agriculturii și echipamentului — Ange Diawara; ministru al afacerilor externe — Auxence Ikonga.

R. D. GERMANA. — Construcții noi la Halle

ORIENTUL APROPIAT

Horace King, președintele Camerei Comunelor din Marea Britanie, a sosit într-o vizită oficială la Cairo, la invitația Adunării Naționale a R.A.U. În timpul vizitei sale la Cairo, Horace King va avea întrevederi cu Mahmud Riad, ministrul afacerilor externe, și cu alte oficialități, în cursul cărora va fi examinată evoluția crizei din Orientul Apropiat, precum și stadiul eforturilor depuse pe plan internațional în vederea soluționării situației din această regiune a lumii.

● DELEGATIE PARLAMENTARĂ BRITANICĂ ÎN IORDANIA

AMMAN. — O delegație parlamentară britanică, condusă de Robert Watson, a sosit la Amman, a anunțat postul de radio iordanian. Delegația urmează să rămînă în Iordania timp de o săptămîni, perioadă în care va vizita taberele de refugiați palestinieni și zona liniei de înțelegere a focului iordaniano-israelian. În cadrul unui interviu acordat

ITALIA: În căutarea unei coaliții de centru-stînga

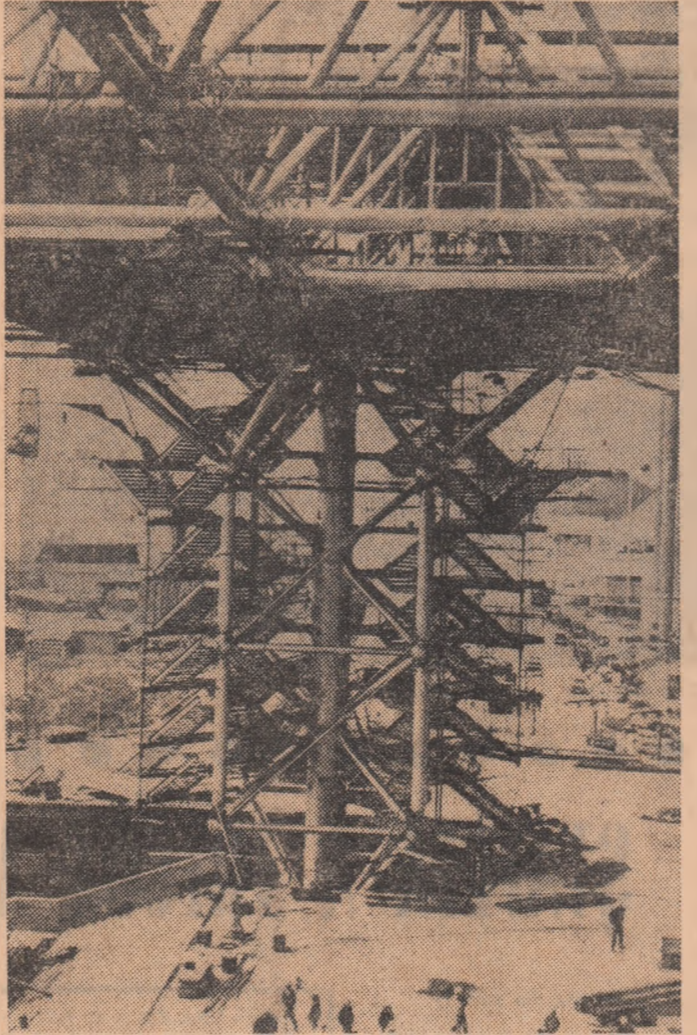
Luni s-au întrunit la Roma secretarii politici ai celor patru partide ale fostei coaliții guvernamentale de centru-stînga. Reuniunea a fost convocată ca urmare a cererii premierului Mariano Rumor de a fi reluată colaborarea între democrat-cristini și foștii lor parteneri guvernamentali (socialiști, socialisti unitari și republicani) încă înainte alegerilor administrative și regionale din primăvară. Datorită dificultăților politice din ultimele luni, a valului de greve și acțiunilor revendicative, primul ministru a considerat necesară înlocuirea cabinetului său de tranzit, cu un guvern „organic” de centru-stînga cât mai curînd cu putință.

Direcțiunea Partidului Democrat-Cristin a dat mandat secretarului Arnaldo Forlani să-i consulte pe secretarii celorlalte trei partide asupra posibilității relansării coaliției. Luni seara, Forlani a declarat că înțelegerea a fost utilă și că s-a hotărît ca în curînd cel patru lideri să albească o nouă reuniune.

● REGELE HUSSEIN AL IORDANIEI ÎN VIZITĂ PARTICULARĂ ÎN MAREA BRITANIE

LONDRA. — Regele Hussein al Iordaniei, care se află de mai multe zile într-o vizită particulară în Anglia, a avut în cursul zilei de luni o întrevedere cu Evan Luard, ministrul de stat la Foreign Office. Cu această ocazie, au fost discutate probleme legate de evoluția conflictului din Orientul Apropiat.

CAIRO. — Președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser, a primit-o luni pe Margaret McKay, membră a Parlamentului britanic, care întreprinde o vizită la Cairo. În cursul întrevederii au fost discutate probleme privind evoluția situației în Orientul Apropiat.

JAPONIA. — Aspect de pe șantierele expoziției internaționale „Osaka-70”

Ora Americii Latine

Traversarea Anzilor

Tot ceea ce știm, de departe, despre America Latină s-a prăbușit brusc, într-o dimineață de noiembrie, cînd printre palmieri înalți, ca niște girafe despletite, mașina a desrîmă curba pe panglica neagră, îndreptîndu-se spre Havana.

Am avut, atunci, senzația neașteptată că descind pe o altă planetă, în care aerul, fără rezonanța cunoscută, îmi apăsa altfel urechile, modificîndu-mi distanțele orizontului, obligîndu-mă să privesc altfel, să pășesc într-alt chip. E, poate, senzația încercată de oricare european care, după o noapte petrecută între cer și Atlantic, ajunge în fișia Tropicilor și, necunoscutor, își adună gesturile cu greutate și uitare.

Un an mai tîrziu, la Caracas, aerul unei alte dimineți mi-a lovit fața cu brutalitate, învăluindu-mă ca o reptilă umedă și fierbînte. Vecinătatea oceanului, pe suprafața lichidului calm, mă făcea ca orizontul, mult mai îndepărtat decît cele din Europa, să ardă într-un roșu cald, imposibil de surprins prin mijloacele chimiei moderne. Căci tot roșu, de un roșu cotropit de singurătatea oxizilor era și pămîntul din jur, în timp ce albastrul cerului din care coborîserăm se lăsa în jos, pompînd peste arbori aburi înceși.

Am zburat mai apoi spre Bogotă, spre Quito, Guayaquil, Lima sau Santiago, am fost la Buenos Aires, în La Paz, Cuzco, Arequipa sau Puno.

Spectacolul traversării Anzilor, alif de lunari în tăcerea lor netulburată nici măcar de aripa păsărilor, nu se poate suprapune pe închipuirea nimănui, imaginile filmate fiind mult prea reale, în timp ce peisajul concret aparține direct fantasticului.

Am călătorit două mii de kilometri la sud de Santiago de Chile, spre Jara de Foc, peste o geografie mereu în mișcare, întîrziind pe insule (Chiloé) sau în porturi care trăiesc, contra seismografelor, capabile ori cînd să oscileze mai mult, sub impulsul îngrozitor al adîncului. Printre-o fotografie, pe care o purta mereu la el, Jaime Laso, scriitor chilian, un extraordinar stăpîn al verbului spaniol, mi-a arătat într-o clipă de răgaz ce înseamnă asta: apa oceanului — imens edificiu transparent — se vîrșea ca un palnar peste oameni și arbori; disparea, o femeie, în parcul din centrul orașului Concepción, se legăna în aer, îmbrășîndu-și capul proiectat, cu rădăcini cu tot, în aerul rupt de moarte naprevăzută.

Am rămas în mijlocul pampelor, citeva nopți, cu amintirea legendarilor gauchos, dispărută sau aproape în dispariție, rememorînd pagini din realele închipiri ale fantasticului argentinian Jorge Luis Borges; m-am aventurat spre jungla Amazoniană, în lumea indieniilor, am plîmuit pe lacul Titicaca, împreună cu tot satul Torapala, sat al indienilor uros, doji ca dispărută de către agențiile de presă din Europa, dar viu, totuși, în stare de gesturi pe care lumea civilizată le dove-

dește greu. Milenara lor existență, poate, este acuzația cea mai gravă la adresa amintirii civilizajii și, în același timp, suprema dovadă a rezistenței țeșutului și spiritului uman.

Nu pretînd, cu toate acestea, că azi sînt un cunoscător perfect al Americii Latine. Am reușit, totuși, ca în urma celor două călătorii să renunț la unele date confuze ale cunoștințelor de departe, înlocuindu-le cu adevăruri. Am reușit, de asemenea, să nu văd, în unele cazuri, ceea ce alții văzuseră mai înainte mea, să nu înflăcțesc ceea ce alții înflăcțeau.

Am încercat, la capătul ultim

Însemnări

de călătorie

de DARIE

NOVĂCEANU

și; mi-era greu să înțeleg viața pădurilor domestice, cu tremurul înalt al eucalipturilor, față de existența, alif de puțin cercetată, a junglei, cu prăbușirile ei verzi și înăbușitoare.

Mi-era greu să înțeleg, de exemplu, de ce, în clipa cînd cosmologii americani atingeau suprafața Lunii, făcîndu-ne contemporani cu una dintre cele mai mari cuceriri ale științei, părăsind Tegucigalpa, hondureni sărbătoreau, cu tot fastul tradițional și folcloric, inaugurarea primului far electric pe țărîmurile lor... Mi-era greu să înțeleg de ce în capitala Guatemalei, în Paseo Central n-au mai rămas decît statuile lui

Foto: FELIX NAKAMURA

al călătoriei, un portret, măcar schițat, al continentului și n-am reușit. Sigur, pentru mine am unul. Și nu mă ndoiesc că și cititorii „Școlii tineretului” și al pe-al lor. Diferența care trebuie să existe între unul și altul ar consta în aceea că în timp ce acestuia i-au format ajutoi de datele oferite de paginile ziarelor și cărților, date pe care le-au îmbogățit prin fantazie și abstractizare, eu l-am obținut pe al meu fără unele din aceste date, străduindu-mă să îndepărtez mereu imaginația, să înlocuiesc depărtarea cu „la fața locului”.

De departe, de exemplu, mi-era greu să realizez deosebirea dintre țărîmurile supra-populate în mai tot continentul și marile înălțimi singuraticale, ca de exil; mi-era greu să înțeleg deosebirea dintre pampa, cu nesfîrșita ei fertilitate verde și deșertul cu moartea sa impietrită și fără de sfîr-

Beethoven, Shakespeare sau Pasteur, alături de sclăurile de pe care multe state au fost nevoite să coboare după ce se acuzaseră reciproc de conservatorism — sau liberalism. Mi-era greu să înțeleg de ce, în timp ce America Latină primește tot felul de ajutoare economice și financiare, din partea a tot felul de binefăcători, tocmai ea, cea care definește resurse de bogăție neizpuțabile, sărăcește din ce în ce mai mult, dar care curajul să strige: — „Ei, nu, vă rugăm, nu ne mai ajutați!”.

Acum înțeleg multe din aceste lucruri și tocmai aceste este motivul pentru care, în viațoarele însemnări din „Școlii tineretului” voi încerca să pun de acord cele două păreri, cele două portrete de care vorbeam mai sus. Nu vor fi, desigur, niște însemnări extraordinare, dar nu vor avea — sper — nici aerul acela subțire, tras printru două știri telegrafice.

din viața tineretului lumii „ȘCOALA — UN LUX”

● Dezvaluirile unui raport parlamentar ● Un milion de copii spanioli în afara școlii ● Taxe mari și recorduri de analfabetism

Dezbaterea în cadrul Cortes-urilor (parlamentului spaniol) a „situației școlii” a prilejuit, în ultimele săptămîni o preocupare mai largă a presei madrilene pentru problemele învățămîntului spaniol față de care, în mod obișnuit, se păstrează o discreție quasi-absolută în cercurile oficiale. A devenit, astfel, cunoscut raportul întocmit de un grup de membri ai Cortes-urilor, care apreciază, dintru început, că „învățămîntul este, încă, actualmente unul din cele mai prost reparateze bunuri în societatea spaniolă” și că „de fapt, școala mai constituie actualmente în Spania un privilegiu al celor pușini, un lux pentru o foarte mare parte a populației”.

Doar ceva mai mult de 60 la sută din spanioli — relevă date statistice publicate de presa madrilenă — au frecventat o școală în viața lor. Majoritatea zdrobitoare a acestora (93,7 la sută) au urmat doar 4 clase primare. După Portugalia și Grecia, Spania deține cel mai ridicat procent de analfabetei de pe continentul european. Din 160.000 recrutați chemați anul trecut sub drapel, aproape 20.000 nu frecventaseră nici o școală iar alții peste 65.000 urmaseră doar una sau două clase și abia știau să se iscalească. „Muncitorii, țărani, mici funcționari — reprezentînd cel puțin două treimi din populație — semnaleză raportul amintit al membrilor Cortes-urilor — sînt practic condamnați ca și în secolele trecute la imposibilitatea aproape totală de a-și ține copiii la școli. Numai circa 5 la sută din copiii proveniți din aceste medii reușesc să frecventeze un liceu și numai 1 la sută o universitate... Cauza acestei situații rezidă în costul foarte ridicat al școlii și lipsa fondurilor de stat pentru învățămîntul de toate gradele... Alocările pentru școală sînt de 10—14 ori mai

mici în comparație cu alocările medii destinate acestui scop în majoritatea țărilor europene.”

Rezultatul? Taxe mari în școlile de toate gradele, lipsă de localuri școlare și de profesori. Publicația catolică CUADERNAS PARA EL DIALOGO cita rezultatele unei anchete din care reiese că taxele și celelalte cheltuieli pentru întreținerea unui copil în liceu se ridică, lunar, la aproximativ jumătate din salariul mediu al unui muncitor iar în universitate, la aproape 80 la sută! Faptul că trei sferturi din membrii corpului didactic din învățămîntul elementar și liceal exercită profesii adiacente pen-tru a-și suplimenta cîștigurile extreme de mici, faptul că salariile universitarilor sînt, de asemenea, foarte mici și plătite cu luni de zile întîrziere, explică de ce rîndurile corpului didactic nu numai că nu cresc dar se micșorează mereu. În ce privește localurile școlare, aprecieri oficiale relevă că numărul claselor din învățămîntul elementar și liceal ar trebui dublat pentru a se putea asigura locuri tuturor copiilor de vîrstă școlară. Urmarea: un milion de copii între 6 și 14 ani au rămas în afara școlii în actualul

an școlar. Și, în vreme ce rețeaua școlilor publice e neglijată, proliferază „școlile particulare” cu taxe exorbitante, unde accesul copiilor spaniolilor cu venituri modeste e totalmente blocat. De pe acum, un sfert din școlile elementare și trei sferturi din școlile superioare sînt controlate de instituții particulare. Astfel sînd lucrurile, aprecierea grupului de membri ai Cortes-urilor că actualmente în Spania învățămîntul este „un privilegiu și un lux” apare judicioasă. Cit despre deficiențele în domeniul conținutului învățămîntului, ministrul instrucției Jose Luis Villar Palasi remarca într-o „Carte albă” publicată în februarie trecut că „structura și volumul de cunoștințe pe care-l oferă azi școala spaniolă sînt rămase în mod periculos mult în urma școlii europene.”

Proiectul de reformă depus de grupul amentit de membri ai Cortes-urilor prevede, în esență, două puncte: trecerea la învățămîntul elementar gratuit (de șapte ani) și perceperea unor impozite speciale de la marile societăți industriale și de la cei cu averi mari din care să se acopere alocările mărite pentru școlile publice. „Ar fi un prim pas foarte important” a remarcat într-un interviu acordat ziarului catolic YA, rectorul universității madrilene José Botella Llusia. Altul el cit și alte personalități competente din viața școlară spaniolă nu manifestă, însă, prea mari speranțe de a vedea înlăp-tuit curînd acest „prim pas”.

pagubele materiale sînt considerabile. Drama a început duminică, cînd ploile torrențiale s-au abătut asupra regiunii, iar volumul apelor care coborau din zona muntoasă a Anzilor Cordilieri a fost atât de mare încît digul „Fiers” din apropiere de Mendoza n-a putut rezista presiunii și a cedat. Arbori și automobile, case și poduri au fost luate de ape. Se apreciază că peste 500 de vehicule au fost distruse pe principalele străzi ale orașului Mendoza, unde circulația era deosebit de intensă. La acest dezastru s-a adăugat și in-tunericul total, datorat intreruperii curentului electric.

Forțele armate au fost mobilizate pentru a da ajutor imediat sinistraților. Luni, nivelul apelor în orașul Mendoza era de un metru.

● IN VALEA FLUVIULUI Zambezi au avut loc noi ciocniri între detașamentele partizanilor rhodesieni și forțele militare ale guvernului sals. Un comunicat difuzat la Salisbury informează că partizanii au des-chis focul asupra unei ambarcațiuni militare care naviga în apele fluviului Zambezi. Nu au fost dezvăluite amănunțite referințe la pierderile suferite de forțele guvernamentale. Se știe, de altfel, că autoritățile de la Salisbury păstrează tăcere asupra unor astfel de incidente pe care nu le semnaleză decît în cazul cînd sînt deosebit de importante.

MENDOZA „SUB APA”

● PESTE 100 DE PERSOANE și-au pierdut viața ca urmare a dezastrului care s-a abătut asupra orașului Mendoza și a împrejurimilor sale, acoperite de apă în urma rușerii unui dig. Numărul dispăruiților și al răniților este încă necunoscut, iar

stupefiante. Ultima victimă a „otrăvii albe” a fost Shirley McKineen de 15 ani care a murit în ajunul Anului Nou la New York, după ce a luat o doză prea mare de heroină.

SE VA INSTIUI CONTROLUL DE STAT ASUPRA INDUSTRIEI EXTRACTIVE ÎN SIERRA LEONE

● GUVERNUL din Sierra Leone va prelua, începînd de la sfîrșitul lunii martie, controlul asupra a 51 la sută din pachetul de acțiuni ale companiilor străine care acționează în țară, a declarat premierul Siaka Stevens.

Minereul de fier, diamantele, minereul de titaniu, bauxitele și alte minereuri utile formează aproximativ 90 la sută din exporturile statului Sierra Leone. Pînă în prezent, extracția și comercializarea lor erau concentrate în minile unor companii străi-

ne. Instiuirea controlului de stat asupra extragerii și desfacerii produselor industriei extractive va lichida această stare de lucruri și va permite autorităților de la Treowton să analizeze beneficiile realizate în direcția dezvoltării economice a țării.

● AGENȚIA TASS anunță că orașului ucrainian Lugansk i s-a conferit numele de Vorosilovgrad în memoria eminentului conducător de oșii, activist al partid și de stat, K. E. Vorosilov, decedat la 3 decembrie 1969.

pe scurt

A început ancheta privind accidentul senatului lui Edward Kennedy

Tribunalul din Edgartown (Statul Massachusetts) a început ieri ancheta privind clarificarea împrejurărilor în care a avut loc, la 18 iulie, accidentul de automobil al senatorului Edward Kennedy în urma căruia tînăra Mary Jo Kopechne și-a pierdut viața. Ancheta va fi condusă de judecătorul James Boyle, președintele curții districtuale a comitatului Dukes, unde senatorul E. Kennedy a fost condamnat la două luni închisoare cu suspendare pedepsă pentru că a părăsit locul accidentului și pentru că nu s-a prezentat imediat la poliția locală.

Se așteaptă ca senatorul Edward Kennedy să fie audiat primul de către tribunal. Apariția sa în fața tribunalului însă ar putea să fie întîrziată din cauza unor probleme de procedură. Au fost convocați pentru a depune mărturie cinci tînere și cinci bărbați care și-au petrecut ultimele ore înainte de accident în compania lui Mary Jo. Vor fi audiate în total aproximativ 25 de persoane.

Ancheta va fi secretă, publicul și presa nu li se vor permite accesul în sala tribunalului. Ea va dura 4—5 zile.